

2 ΜΑΡΤΙΟΥ 2025

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ.

«**Ἀνάμνησις τῆς ἀπὸ τοῦ παραδείσου ἐξορίας τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ**». Ἡσυχίου μάρτυρος. Θεοδότου ἐπισκόπου Κυρηναίας Κύπρου (†326), Εὐθαλίας παρθενομάρτυρος (†252). Νικολάου ἱερέως τοῦ Πλανᾶ (†1932).

Ἦχος γ΄. Ἐσθινὸν Γ΄. (τυπικὸν Τριωδίου §§14-16).

*

ΤΥΠΙΚΟΝ – ΔΙΗΓΥΧΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ 2025 Σελίδες 111 - 113

*

Τῶ ΣΑΒΒΑΤῶ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εὐλόγησαντος τοῦ ἱερέως μετὰ τὸν Προοιμακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, Ἰστώμεν Στίχους ι΄, καὶ ψάλλομεν, ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Τριωδίου 4 προσόμοια ἀνὰ μίαν, Δόξα, Καὶ νῦν, «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτῶν «Ἀσπύριος ἐκ θεοῦ Πνεύματος». Ἀπολυτικά «Εὐφρανέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

ΕΝ Τῶ ΜΕΓΑΛῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ

ΕΝΑΡΞΙΣ - ΠΡΟΟΙΜΙΑΚΟΣ ΨΑΛΜΟΣ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν προοιμακὸν ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς γγ΄ (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέξριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύζονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσιν πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὡς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν.

Ἀνοιξαντὸς σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείπειν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα· δόξα σοι, ὁ Θεός. *(ἐκ γ')* Ἦ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου.

*

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Πληρωθέντος τοῦ προοιμακοῦ ψαλμοῦ, ὁ ἱερεὺς λέγει ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἑκάστην δέησιν τὸ

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ πατρὸς καὶ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (Δεινός), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τῆς πόλεως καὶ ενορίας ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ πλεόντων, ὀδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας (Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς) μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

*

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Ψαλμὸς ρμ' (140). Ἦχος γ'

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχευε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις,

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν· κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν· ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ μου· ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.

Φύλαζόν με ἀπὸ παγίδος, ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί· κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

Ψαλμὸς ρμα' (141).

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλίψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγεῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἧ ἐπορευόμην, ἔκρυσαν παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπόλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε· εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ, ἐν γῆ ζώντων.

Πρόσχευ πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἔταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῥασαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Ἰστώμεν Στίχους 1', καὶ ψάλλομεν, ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Μηναίου τὰ 6 προσόμοια ἀνά μίαν. Δόξα. Καὶ νῦν, «Πῶς μὴ θαυμάσομεν».

Ἦχος γ'.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Τῷ σῶ Σταυρῷ Χριστέ Σωτήρ, θανάτου κράτος λέλυται, καὶ διαβόλου ἢ πλάνη κατήρηται· γένος δὲ ἀνθρώπων, πίστει σωζόμενον, ὕμνον σοι καθ' ἐκάστην προσφέρει.

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδοῦν μοι.

Πεφώτισται τὰ σύμπαντα, τῇ ἀναστάσει σου Κύριε, καὶ ὁ Παράδεισος πάλιν ἠνέφκται· πᾶσα δὲ ἡ κτίσις ἀνευφημοῦσά σε, ὕμνον σοι καθ' ἐκάστην προσφέρει.

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Δοξάζω τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ τὴν δύναμιν, καὶ Πνεύματος ἁγίου, ὕμνῳ τὴν ἐξουσίαν, ἀδιαίρετον, ἄκτιστον θεότητα, Τριάδα ὁμοούσιον, τὴν βασιλεύουσαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Ἔτερον Στιχηρὸν Ἀνατολικόν.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, προσκυνοῦμεν Χριστέ, καὶ τὴν ἀνάστασίν σου, ὕμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· τῷ γὰρ μώλωπί σου, ἡμεῖς οἱ πάντες ἰάθημεν.

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Ἦμνοῦμεν τὸν Σωτήρα, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου σαρκωθέντα, δι' ἡμᾶς γὰρ ἔσταυρώθη, καὶ τὴ τρίτη ἡμέρα ἀνέστη, δωρούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. ς'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινε ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἠλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τοῖς ἐν ἄδη καταβάς Χριστὸς εὐηγγελίσατο, θαρσεῖτε λέγων, νῦν νενίκηκα. Ἐγὼ ἡ Ἀνάστασις, ἐγὼ ὑμᾶς ἀνάξω, λύσας θανάτου τὰς πύλας.

Προσόμοια τοῦ Τριφδίου δ'. Ἦχος πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. ζ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὁ πλάστης μου Κύριος, χοῦν ἐκ τῆς γῆς προσλαβὼν με, ζωηρῶ φυσήματι, ψυχώσας ἐξώωσε καὶ ἐτίμησεν, ἐπὶ γῆς ἄρχοντα, ὀρατῶν ἀπάντων, καὶ Ἀγγέλοις ὁμοδίαιτον. Σατὰν δ' ὁ δόλιος, ὀργάνῳ τῷ ὄφει χρησάμενος, ἐν βρώσει ἐδελέασε, καὶ Θεοῦ τῆς δόξης ἐχώρισε, καὶ τῷ κατωτάτῳ, θανάτῳ παραδέδωκεν εἰς γῆν. Ἄλλ' ὡς Δεσπότης καὶ εὐσπλαγχνος, πάλιν ἀνακάλεσαι.

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Στολὴν θεοῦφαντον, ἀπεξεδύθη ὁ τάλας, σοῦ τὸ θεῖον πρόσταγμα, παρακούσας Κύριε, συμβουλίᾳ ἐχθροῦ· καὶ συκῆς φύλλα δέ, καὶ τοὺς δερματίνους, νῦν χιτῶνας περιβέβλημαι· ἰδρῶτι κέκριμαι· ἄρτον μοχθηρὸν κατεσθίειν γάρ, ἀκάνθας καὶ τριβόλους δέ, φέρειν μοι ἡ γῆ κεκατήραται. Ἄλλ' ὁ ἐν ὑστέροις, τοῖς χρόνοις ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς, ἀνακαλέσας εἰσάγαγε, πάλιν εἰς Παράδεισον.

Στίχ. θ'. Αίνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Παράδεισε πάντιμε, τὸ ὠραιότατον κάλλος, θεόκτιστον σκὴνωμα, εὐφροσύνη ἄληκτε, καὶ ἀπόλαυσις, δόξα τῶν Δικαίων, Προφητῶν τερπνότης, καὶ Ἁγίων οἰκητήριον, ἦχῳ τῶν φύλλων σου, Πλάστην τὸν τῶν ὄλων ἰκέτευε, τὰς πύλας ὑπανοῖξάι μοι, ἃς τῆ παραβάσει ἀπέκλεισα· καὶ ἀξιωθῆναι, τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς μεταλαβεῖν, καὶ τῆς χαρᾶς, ἧς τὸ πρότερον, ἐν σοὶ κατετρύφησα.

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἀδάμ ἐξωστράκισται, παρακοῆ Παραδείσου, καὶ τρυφῆς ἐκβέβληται, γυναικὸς τοῖς ῥήμασιν ἀπατώμενος, καὶ γυμνὸς κἀθηται, τοῦ χωρίου οἶμοι! ἐναντίον ὀδυρόμενος. Διὸ σπουδάσωμεν, πάντες τὸν καιρὸν ὑποδέξασθαι, νηστείας ὑπακούοντες, εὐαγγελικῶν παραδόσεων, ἵνα διὰ τούτων, εὐάρεστοι γενόμενοι Χριστῷ, τοῦ Παραδείσου τὴν οἴκησιν, πάλιν ἀπολάβωμεν.

Δόξα... ᾠχος πλ. β'

Ἐκάθισεν Ἀδάμ, ἀπέναντι τοῦ Παραδείσου, καὶ τὴν ἰδίαν γύμνωσιν θρηνῶν ὠδύρετο. Οἶμοι, τὸν ἀπάτη πονηρᾶ πεισθέντα καὶ κλαπέντα, καὶ δόξης μακρυνθέντα! οἶμοι, τὸν ἀπλότητι γυμνόν, νῦν δὲ ἠπορημένον! Ἀλλ' ὦ Παράδεισε, τρυφῆς ἀπολαύσω, οὐκέτι ὄψομαι οὐκέτι σου τῆς τὸν Κύριον καὶ Θεόν μου καὶ Πλάστην· εἰς γῆν γάρ ἀπελεύσομαι, ἐξ ἧς καὶ προσελήφθην. Ἐλεῆμον Οἰκτίρμον βοῶ σοι· Ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Δόξα, Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. ᾠχος γ'.

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν, τὸν θεανδρικόν σου τόκον πανσεβάσμιε; πείραν γὰρ ἀνδρὸς μὴ δεξαμένη Πανάμωμε, ἔτεκες ἀπάτορα Υἱὸν ἐν σαρκί, τὸν πρὸ αἰῶνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα ἀμήτορα, μηδαμῶς ὑπομείναντα τροπήν, ἢ φυρμόν, ἢ διαίρεσιν, ἀλλ' ἑκατέρας οὐσίας τὴν ιδιότητα, σώαν φυλάξαντα. Διὸ, μητροπάρθενε Δέσποινα, αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι, τὰς ψυχὰς τῶν ὀρθοδόξως, Θεοτόκον ὀμολογούντων σε.

ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου.

Εἴσοδος: Ο ἱερεύς ἢ ο Διάκονος υψώνει το θυμιατό καὶ λέγει

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ προσεπὸς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῆμα· Ἐὰν δὲ εἰσοδεῖσιν δύο ἢ περισσότεροι ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν.

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρὸς, * οὐρανοῦ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ διάκονος· Ἑσπέρας προκείμενον.

Καὶ ψάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας. ᾠχος πλ. β'. Ψαλμὸς 132 (92).

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο. (αβ' 1)

Στίχ. α'· Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (αβ' 1)

Στίχ. β'· Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται. (αβ' 1)

Αἱ Λησσεῖς - Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής, τὸ «Καταζῶσον, Κύριε» Τὰ Πληρωτικά, ἢ κεφαλοκλισία κ.λπ.

Ὁ διάκονος ἐξελθὼν καὶ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ λέγει τὴν ἐκτενῆ δέησιν, τοῦ χοροῦ ἐπιλέγοντος ἐν ἐκάστη δέησει τὸ Κύριε, ἐλέησον τρίς, ἐν δὲ τῇ τελευταίᾳ ἄπαξ. Ὁ χορὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον τρίς, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν ἄπαξ.

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.

Ὁ α' χορὸς· Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Κύριε παντοκράτωρ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ α' χορὸς· Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ α' χορὸς· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (Δεινός).

Ὁ α' χορὸς· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερομόναχων, Διακόνων καὶ Μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὁ α' χορὸς· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγιείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερῶν τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τούτου.

Ὁ α' χορὸς· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τούτου (ἢ τῆς ἱερᾶς Μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναपाασαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ὁ α' χορὸς· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ Ναῶ τούτῳ, κοπιόντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστάτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ α΄ χορός· **Κύριε, ἐλέησον. (ἅπαξ)**

Ὁ α΄ Ἱερέας λέγει τὴν· **ΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΚΤΕΝΟΥΣ ΙΚΕΣΙΑΣ**

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενὴ ταύτην ἰκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἔλεους σου· καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος.

«**Ἐκφώνως**»·

Ἵτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ β΄ χορός· **Ἀμήν.**

Ὁ προσετός ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· **Ἀμήν.**

ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δέσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὴν ἐπομέναν ἐξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Ὁ διάκονος· **Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέσιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.**

Ὁ χορός· **Κύριε, ἐλέησον.**

Ὁ διάκονος· **Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.**

Ὁ χορός· **Κύριε, ἐλέησον.**

Ὁ διάκονος· **Τὴν ἐσπέραν πάσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.**

Ὁ χορός εἰς ἐκάστην δέσιν· **Παράσχου, Κύριε.**

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· **Παράσχου, Κύριε.**

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· **Παράσχου, Κύριε.**

Τὰ κατὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· **Παράσχου, Κύριε.**

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· **Παράσχου, Κύριε.**

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· **Παράσχου, Κύριε.**

Ὁ διάκονος· **Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, (Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς) μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθήμεθα.**

Ὁ χορός· **Σοί, Κύριε.**

Ὁ ἱερέυς· **Ἵτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ὁ χορός· **Ἀμήν.**

Ὁ ἱερέυς· **Εἰρήνη πᾶσι.**

Ὁ χορός· **Καὶ τῷ πνεύματί σου.**

Ὁ διάκονος· **Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.**

Ὁ χορός· **Σοί, Κύριε.**

Ὁ ἱερέυς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοῦς, καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἐπίδεδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου· σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλόανθρωπῳ κριτῇ οἱ σοὶ δοῦλοι τὰς ἑαυτῶν ἔκλιναν κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένα, οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὐς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν, καὶ τὴν ἐπιούσαν νύκτα, ἀπὸ παντός ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων, καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

«**Ἐκφώνως**»· τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· **Ἀμήν.**

*

ψάλλονται τὰ ἀπόστιχα ἀρχομένου τοῦ β΄ χοροῦ·

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ Εἰς τὸν Στίχον. Απόστιχα Στιχηρά.
Τὸ Ἀναστάσιμον. Ἦχος γ΄.

*

Ὁ τῷ πάθει σου Χριστέ, ἀμαυρώσας τὸν ἥλιον, καὶ τῷ φωτὶ τῆς σῆς ἀναστάσεως, φαιδρύνας τὰ σύμπαντα, πρόσδεξαι ἡμῶν, τὸν ἐσπερινὸν ὕμνον Φιλόανθρωπε.

Τὰ κατ' Ἀλφάβητον.

Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ψαλμ. 43' 1).

Ἡ ζωοδόχος σου ἔγερσις Κύριε, τὴν οἰκουμένην πᾶσαν ἐφώτισε, καὶ τὸ ἴδιον πλάσμα, φθαρὲν ἀνεκαλέσατο. Διὸ τῆς κατάρτας τοῦ Ἀδάμ, ἀπαλλαγέντες βοῶμεν· παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (Ψαλμ. 43' 1)

Θεὸς ὑπάρχων ἀναλλοίωτος, σαρκὶ πάσχων ἠλλοίωσαι· ὃν ἡ κτίσις μὴ φέρουσα, κρεμάμενον ὄραν, τῷ φόβῳ ἐκλονεῖτο, καὶ στένουσα ὕμνει, τὴν σὴν μακροθυμίαν· κατελθὼν ἐν ἄδη δέ, τριήμερος ἀνέστης, ζωὴν τῷ κόσμῳ δωρούμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. *Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ψαλμ. 46' 5).*

Ἵνα τὸ γένος ἡμῶν, ἐκ τοῦ θανάτου Χριστέ λυτρώσης, θάνατον ὑπήνεγκας· καὶ τριήμερος ἐκ νεκρῶν ἀναστάς, ἑαυτῷ συνανέστησας, τοὺς σὲ Θεὸν ἐπιγνόντας, καὶ κόσμον ἐφώτισας, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα... Ἵχος πλ. β'

Ἐξεβλήθη Ἀδάμ τοῦ Παραδείσου, διὰ τῆς βρώσεως· διὸ καὶ καθεζόμενος ἀπέναντι τούτου, ὠδύρετο, ὀλολύζων, ἐλεεινῇ τῇ φωνῇ, καὶ ἔλεγεν· Οἴμοι, τί πέπονθα ὁ τάλας ἐγώ! μίαν ἐντολὴν παρέβην τὴν τοῦ Δεσπότη, καὶ τῶν ἀγαθῶν παντοίων ἐστέρημαι. Παράδεισε ἀγιώτατε, ὁ δι' ἐμὲ πεφυτευμένος, καὶ διὰ τὴν Εὐὰν κεκλεισμένος, ἰκέτευε τῷ σὲ ποιήσαντι, κἀμὲ πλάσαντι, ὅπως τῶν σῶν ἀνθέων πλησθίσωμαι. Διὸ καὶ πρὸς αὐτὸν ὁ Σωτὴρ· Τὸ ἐμὸν πλάσμα οὐ θέλω ἀπολέσθαι, ἀλλὰ βούλομαι τοῦτο σῶξέσθαι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, ὅτι τὸν ἐρχόμενον πρὸς με, οὐ μὴ ἐκβάλλω ἔξω.

Καὶ νῦν.. Θεοτοκίον Ἵχος πλ. β'.

Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου Πάναγνε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθὼν, ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρώην κατάρας, τὸν Ἀδάμ ἠλευθέρωσε, διὸ σοὶ Πάναγνε, ὡς τοῦ Θεοῦ Μητρί τε καὶ Παρθένω ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγήτως, τὸ Χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου. Χαῖρε Δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

*

ΝΥΝ ΑΠΟΛΥΕΙΣ-ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ-ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὁδὴ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

*

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ρῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. **(τρίς)**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Ἀμήν.**

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Ἀμήν.**

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῶν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερέυς· *Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.*

Ὁ χορός· Ἀμήν.

*

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Ἵχος γ'.

Εὐφραίνεσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ὁ Κύριος· ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον· πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο· ἐκ κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ.. Καὶ νῦν..

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε, ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τὴ ἐκ σοῦ προσληφθεῖση, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

*

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά, ἐὰν μὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· *Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.*

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερέυς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θεῖα χάριτι καὶ φιλοανθρωπῆ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστῶς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός Ἀμήν.

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά, ἐὰν δὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία

ὁ διάκονος λέγει: *Σοφία.*

Ὁ ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς: *Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.*

Ὁ χορός Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης):

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ἀκολουθῶς εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις:

Εἶτα ὁ ἱερεύς: *Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.*

Ὁ ἀναγνώστης:

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεύς: *Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.*

Ὁ ἀναγνώστης:

Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ Ἁγίε Εὐλόγησον.

Καὶ μετὰ τοῦτο ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν διαλογικῶς:

Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ μητρὸς· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλέησαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Καὶ ὁ ἱερεὺς στραφεὶς πρὸς τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, καὶ ποιῶν τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου Σταυροῦ μεθ' ὑποκλίσεως, κατακλείει διὰ τοῦ:

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ χορὸς καὶ σύμπας ὁ λαός: Ἀμήν.

*

*

Μέλλον ο ιερέυς τήν θείαν επιτελείν Μυσταγορίαν, όφείλει προηγουμένως μὲν κατηλλάγμενος εἶναι μετὰ πάντων καὶ μὴ ἔχειν τι κατά τινας· καὶ καρδίαν δὲ, ὅση δύναμις, ἀπὸ πονηρῶν τηρήσαι λογισμῶν, ἐγκρατευσθεῖσαι τε μικρὸν ἀπ' ἐσπέρας καὶ ἐρηγορηκῶς διάγειν μέχρι τοῦ τῆς Ἱερουργίας καιροῦ. Τοῦ δὲ καιροῦ ἐπιστάτης ὁ ἱερέυς καὶ ὁ διάκονος ἐξέρχονται τοῦ ἱεροῦ Βήματος καὶ ποιήσαντες μετάνοιαν πρὸ τοῦ ἀρχιερατικοῦ θρόνου, ἔρχονται ἔμπροσθεν τῆς Ὁραίας Πύλης καὶ προσκυνοῦσι τρεῖς λέγοντες ἕκαστος καθ' ἑαυτὸν:

*

Η ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΚΛΗΡΙΚΩΝ «Ο ΚΑΙΡΟΣ»

Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῶ ἁμαρτωλῷ καὶ ἐλέησόν με.

Εἶτα λέγει ὁ διάκονος: Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ὁ ἱερέυς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε· νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ διάκονος: Ἀμήν.

Ὁ ἱερέυς: Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκηνώσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σώσον, ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ διάκονος: Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.

(τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγαπήθητο τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθῆτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλόμενα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερέυς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία...

Ὁ διάκονος: Ἀμήν.

Εἶτα λέγουσι τὰ τροπάρια ταῦτα μετὰ κατανύξεως.

Ὁ ἱερέυς: Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ διάκονος: Δόξα Πατρὶ...

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθήαμεν· μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἐπιβλέψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς σου· πάντες ἔργα χειρῶν σου καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Ὁ ἱερέυς: Καὶ νῦν...

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην, ἀνοίξον ἡμῖν, εὐλογημένη θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σὲ μὴ ἀστοχίσωμεν· ρυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

(Τοῦτου δὲ λεγομένου ἀνοίγεται ἡ Ὁραία Πύλη)

Ὁ διάκονος: Κύριε ἐλέησον. (ιβ') Δόξα, Καὶ νῦν.

Καὶ ποιοῦσι σταυροὺς καὶ μετανοίας τρεῖς. Εὐθὺς δὲ ἀσπαζόμενοι τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, λέγουσι:

Τὴν ἄκρατον εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν ἀγαθέ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ἠυδόκησας σαρκὶ ἀνελεθῆν ἐν τῷ σταυρῷ ἵνα ρύσῃ οὖς ἔπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. Ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Καὶ τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου λέγοντες:

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς Θεοτόκε· βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἁμαρτήσαντα, δεῖξον ὡς αἰεὶ τὴν δυναστείαν σου· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζοντες τὸ Χαῖρε βοῶμέν σοι, ὡς ποτε ὁ Γαβριὴλ, ὁ τῶν ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγος.

Τὴν δὲ τοῦ Προδρόμου εἰκόνα λέγοντες:

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων· σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου, Πρόδρομε· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σεβασμώτερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον· Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν Ἄδι, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἶνοντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἶτα ἀσπαζόμενοι τὴν εἰκόνα τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ λέγουσι τὸ Ἀπολυτίκιον αὐτοῦ. Μετὰ δὲ τὸν ἀσπασμὸν τῶν ἁγίων εἰκόνων ἔρχονται ἔμπροσθεν τῆς Ὁραίας Πύλης. Καὶ λέγει ὁ διάκονος:

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, Κύριε ἐλέησον.

Καὶ ὁ ἱερέυς ὑποκλινόμενος ἀσκεπῆς λέγει τὴν εὐχὴν:

Κύριε, ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ὕψους κατοικητηρίου σου καὶ ἐνίσχυσόν με εἰς τὴν προκειμένην διακονίαν σου· ἵνα ἀκατακρίτως παραστάς τῷ φοβερῷ σου βήματι, τὴν ἀναίμακτον ἱερουργίαν ἐπιτελέσω. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ διάκονος: Ἀμήν.

Καὶ ὁ ἱερέυς ποιεῖ μικρὰν ἀπόλυσιν.

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος: Δόξα... Καὶ νῦν... Κύριε ἐλέησον (γ'),

Δέσποτα, ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερέυς: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων, τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Χρυσοστόμου, οὗ τὴν θείαν Λειτουργίαν ἐπιτελέσομεν, τοῦ ἁγίου... (τοῦ Ναοῦ), τοῦ ἁγίου... (τῆς ἡμέρας), οὗ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ διάκονος: Ἀμήν.

*****

Η ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν, στραφέντες πρὸς δυσμᾶς καὶ ὑποκλίναντες ἀμφοτέροι τὴν κεφαλὴν πρὸς τὸν λαόν, εἰσέρχονται εἰς τὸ θυσιαστήριον λέγοντες ἕκαστος:

Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίων σου ἐν φόβῳ σου.

Καὶ προσκυνήσαντες τρεῖς πρὸ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς, ἀσπάζονται τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον καὶ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν. Εἶτα λαμβάνει ἕκαστος τὰ ἱερὰ αὐτοῦ ἄμφια καὶ προσκυνεῖ τρεῖς κατὰ ἀνατολὰς λέγων τὸ

Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῶ ἁμαρτωλῷ.

Εἶτα ὁ διάκονος προσέρχεται τῷ ἱερεὶ κρατῶν τὸ στιχάριον, τὸ ὀράριον καὶ τὰ ἐπιμανίκια καὶ λέγει:

Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὸ στιχάριον σὺν τῷ ὀραρίῳ.

Ὁ δὲ ἱερέυς σφραγίζων αὐτὰ λέγει:

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ ἀσπαζόμενος ὁ διάκονος τὴν δεξιὰν τοῦ ἱερέως, ὑποχωρεῖ εἰς τὸ διακονικὸν καὶ ἐνδύεται.

Ὁ δὲ ἱερέυς λαβὼν τὸ στιχάριον, προσκυνήσας τρεῖς κατὰ ἀνατολὰς, εὐλογῶν αὐτὸ σταυροειδῶς, λέγει:

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε· νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ ἐνδύεται αὐτὸ λέγων:

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ἀγαλλιάσεται ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· ἐνέδυσσε γὰρ με ἱμάτιον σωτηρίου καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης περιεβαλέ με· ὡς νυμφίῳ περιέθηκέ μοι μίτραν καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμῳ, πάντοτε· νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶτα σφραγίσας περιτίθεται τὰ ἐπιμανίκια. Καὶ εἰς μὲν τὸ δεξιὸν λέγει:

Ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, δεδόξασται ἐν ἰσχύϊ· ἡ δεξιὰ σου χεῖρ, Κύριε, ἔθραυσεν ἐχθρούς· καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους πάντοτε· νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἐν δὲ τῷ ἀριστερῷ λέγει:

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με· συνέτισόν με καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου· πάντοτε· νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶτα σφραγίσας καὶ περιτιθέμενος τὸ ἐπιτραχήλιον λέγει:

Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ ἐκχέων τὴν χάριν αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ· ὡς μῦρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τοῦ Ἀαρῶν, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ᾠαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ· πάντοτε· νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶτα λαβὼν τὴν ζώνην καὶ εὐλόγησας αὐτὴν λέγει περιζώννυμενος:

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ περιζωννύων με δύναμιν καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδὸν μου· πάντοτε· νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶτα λαβὼν τὸ φελόνιον καὶ εὐλόγησας αὐτὸ ἐνδύεται λέγων·

Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται· πάντοτε· νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ὁμοίως ἐνδύεται καὶ ὁ Διάκονος, ἐν μὲν τῷ στιχαρίῳ λέγων·

Ἀγαλλιάσεται ἡ ψυχὴ μου...

Ἐν δὲ τοῖς ἐπιμανικίοις·

Ἡ δεξιὰ σου, Κύριε...

Αἱ χεῖρές σου...

Ἐν δὲ τῷ Ὁραρίῳ·

Ὅς ἐὰν θέλῃ γενέσθαι μέγας ἐν ἡμῖν, ἔσται ὑμῶν διάκονος.

Εἶτα ἀπελθόντες εἰς τὸ χωνευτήριον νίπτουσι τὰς χεῖρας λέγοντες ἕκαστος κατ' ἰδίαν τὸν ἐξῆς ψαλμόν·

Νίψομαι ἐν ἄθφοῖς τὰς χεῖράς μου καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου, Κύριε, τοῦ ἀκοῦσαί με φωνῆς αἰνέσεώς σου καὶ διηγῆσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. Κύριε, ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου. Μὴ συναπολέσης μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχὴν μου καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωὴν μου, ὧν ἐν χερσίν αἰ ἀνομία· ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δόρων. Ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην· λύτρωσαί με, Κύριε, καὶ ἐλέησον με. Ὁ ποὺς μου ἔστη ἐν εὐθύτητι· ἐν ἐκκλησίαις εὐλόγησά σε, Κύριε.

*****

Η ΠΡΟΣΚΟΜΙΑ (Προσκομιδὴ ἢ Πρόθεση)

Ἀκολουθία τῆς Προσκομιδῆς

Νορὶς το προί, πριν αρχίσει ὁ ὄρθρος, ὁ Ἱερέας τελεῖ τὴν ἀκολουθία τῆς Προσκομιδῆς κατὰ τὴν ὁποία «προσκομιζονται» (ετοιμάζονται) τὰ τίμα δόρα, ποὺ πρόσφερον ἰσπιστοί. Τὰ τίμα δόρα θα καθοριστοῦν ἀργότερα στὴ Θεία Λειτουργία γιὰ νὰ γίνουιν σόμα καὶ αἷμα Χριστοῦ. Ἡ ἀκολουθία τελεῖται στὴν ἀγία Πρόθεση ἢ Προσκομιδὴ, ποὺ εἶναι στὴν οὐσία μιὰ κόγχη, στὰ ἀριστερὰ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος καὶ μοιάζει με τὸ σπῆλαιο τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, ὅπου με τὴν ἀκρα συγκατάβαση καὶ ταπεινώσῃ του ἐπιτελεῖται ἡ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ εἰκόνα ἢ τοιοχογραφία τῆς ἀγίας Πρόθεσης, φέρει τὴ μορφή τοῦ Ἱησοῦ σὴν ἀκρὰ ταπεινωση τοῦ θεοῦ Παύλου.

Ὁ Ἱερέας χρησιμοποιοῦντας τὴ λόγχη, ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὸ πρόσφορο, ποὺ συμβολίζει τὴν Παναγία, τὸν Ἀμνὸν, τὴν κεντρικὴ μερίδα, καὶ τὴν τοποθετεῖ στὸ κέντρο τοῦ ἀγίου Διακάρου. Αὐτὴ ἡ πράξη, γίνεται σε ἀνάμνηση τοῦ λογιζομένου τῆς πλευρᾶς τοῦ Χριστοῦ ὅταν ἦταν πάνω στο Σταυρὸ. Ὅπως ἐκεῖνη τὴ στιγμὴ ἔβρεξε αἷμα καὶ νερὸ, ἐστὶ καὶ τώρα ὁ Ἱερέας τοποθετεῖ τὸ κρασί με λίγο νερὸ στο ἅγιο Ποτήριον. Ἐπιτελεῖ βγάζει τὶς μερίδες τῆς Κυρίας Θεοτόκου, τῶν Ἀγγέλων, τῶν Ἁγίων καὶ τῶν Χριστιανῶν, «ζώντων καὶ τεθνεώτων», τὶς ὁποῖες τοποθετεῖ μέσα στο ἱερὸ Διακάρου. Στὸ τέλος ὁ Ἱερέας μνημονεῖ ἀπὸ τὰ «διπίχνα» τοὺς ζῶντες καὶ τεθνεώτες τριβήσας ταυτόχρονα μιὰ μερίδα ἀπὸ τὸ πρόσφορο. Τὰ ψήφια ποὺ πέφτουν στο ἅγιο Διακάρου ἀπὸ τὸ πρόσφορο εἶναι οἱ ψυχὲς τῶν μνημονεομένων.

Εἶτα ὁ διάκονος ἀπελθὼν ἐν τῇ ἱερᾷ Πρόθεσει εὐτρεπίζει τὰ ἱερὰ σκεύη. Καὶ θέτει τὸν μὲν ἅγιον Δίσκον ἐν τῷ ἀριστερῷ μέρει, τὸ δὲ ἅγιον Ποτήριον ἐν τῷ δεξιῷ. Καὶ τὰ ἄλλα σὺν αὐτοῖς. Εἶτα ποιοῦσιν ἀμφοτέροι προσκυνήματα τρία ἐμπροσθεν τῆς ἀγίας Πρόθεσεως λέγοντες καθ' ἑαυτοῦς·

Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἐλέησόν με (ἐκ τρίτου).

Ὁ ἱερέας· Ἐτοιμάζου Βηθλεὲμ· ἡνοικτα πᾶσιν ἡ Ἐδέμ. Εὐτρεπίζου Ἐφραθὰ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ σπῆλαιῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου. Παράδεισος καὶ γὰρ ἡ ἐκεῖνης γαστήρ, ἐδείχθη νοητὸς, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτὸν· ἐξ οὗ φαγοντες ζήσομεν, οὐχι δὲ ὡς ὁ Ἀδὰμ τεθνηξόμεθα. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ λαβὼν ὁ ἱερέας τὴν προσφορὰν καὶ τὴν ἀγίαν λόγχην ὑψώνει αὐτὴν μέχρι τοῦ μετώπου του. Μετὰ πολλοῦ δὲ φόβου καὶ κατανύξεως ἄρας τὸ ὄμμα εἰς τὸν οὐρανὸν λέγει·

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου αἵματι· τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθεὶς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις· Σωτήρ ἡμῶν δόξα σοι.

Ὁ διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ ἱερέας· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· πάντοτε· νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ ἱερέας λαβὼν τὴν προσφορὰν καὶ σφραγίζων μετὰ τῆς ἀγίας λόγχης τρίς, λέγει·

Εἰς ἀνάμνησιν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·

καὶ ὁ διάκονος συμπληρώνει·

Πάντοτε· νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ τοῦτο εἰπὼν πῆνυσι τὴν ἀγίαν λόγχην ἐν τῷ δεξιῷ μέρει τῆς σφραγίδος καὶ ἀνατέμνον λέγει·

Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγῆν ἦχθη.

Ἐν δὲ τῷ ἀριστερῷ·

Καὶ ὡς ἄμνος ἄμωμος ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτὸν ἄφωνος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ.

Ἐν δὲ τῷ ἄνω μέρει τῆς σφραγίδος λέγει·

Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ ἡ κρίσις αὐτοῦ ἦρθη.

Ἐν δὲ τῷ κάτω μέρει·

Τὴν δὲ γενεὴν αὐτοῦ τίς διηγῆσεται;

Ὁ δὲ διάκονος ἐν ἐκάστη ἀνατομῇ λέγει·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε, ἐλέησον.

Μετὰ ταῦτα ὁ διάκονος·

Ἐπαρον δέσποτα.

Καὶ ὁ ἱερέας αἶρει τὸν Ἀμνὸν λέγων.

Ὅτι αἶρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ.

Καὶ τίθησιν ὁ ἱερέας τὸν Ἀμνὸν ὑπτιον ἐν τῷ ἀγίῳ δίσκῳ. Καὶ τοῦ διακόνου εἰπόντος·

Ὅσον δέσποτα

θθεῖ, ἦτοι κόπτει αὐτὸν καθέτως, λέγων·

Θθεῖται ὁ ἄμνος τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καὶ σωτηρίας.

Πάλιν ὁ διάκονος·

Σταύρωσον δέσποτα.

Καὶ ὁ ἱερέας θθεῖ πάλιν τὸν Ἀμνὸν ὀριζοντίως, ὥστε ἡ τομὴ νὰ σχηματῆται σταυρόν, λέγων·

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, ἀνηρέθη ἡ τυραννίς, ἐπατήθη ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ· οὔτε γὰρ ἄγγελος, οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, ἔσωσας ἡμᾶς· δόξα σοι.

Καὶ τοῦ διακόνου εἰπόντος·

Νῦξον Δέσποτα

νύττει ὁ ἱερέας τὸν Ἀμνὸν διὰ τῆς λόγχης ἐν τῷ δεξιῷ μέρει, ἐπιλέγων·

Εἷξ τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ ἐνυξε· καὶ εὐθέως ἐξήλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ. Καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκε καὶ ἀληθινῶς ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ.

Ὁ δὲ διάκονος ἐγχεὼν τῷ ἀγίῳ ποτηρίῳ ἐκ τοῦ νάματος ὁμοῦ καὶ τοῦ ὕδατος τὸ ἄρκοῦν, λέγει·

Εὐλόγησον δέσποτα τὴν ἀγίαν ἔνωσιν.

Καὶ ὁ ἱερέας εὐλογῶν λέγει·

Εὐλογημένη ἡ ἔνωσις τῶν ἁγίων σου, πάντοτε· νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ὁ ἱερέας λαβὼν ἐν ταῖς χερσὶ τὴν αὐτὴν ἢ δευτέραν προσφορὰν χαράττει ἐν αὐτῇ μικρὰν τρίγωνον σφραγίδα, διὰ τῆς λόγχης, εἰς τιμὴν τῆς Θεοτόκου, λέγων·

Εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τῆς ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἧς ταῖς πρεσβείαις πρόσδεξαι Κύριε τὴν θυσίαν ταύτην εἰς τὸ ὑπερουράνιον σου θυσιαστήριον.

Αἶρων δὲ τὴν μερίδα ταύτην διὰ τῆς λόγχης τίθησιν αὐτὴν ἐν τῷ δεξιῷ μέρει τοῦ Ἀμνοῦ, λέγων·

Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου, ἐν ἱματισμῷ διαχρῦσῳ περιβεβλημένη, πεποικιλμένη.

Εἶτα λαβὼν ἐκ τῆς ἰδίας ἢ τρίτης προσφορᾶς σφραγίδα καὶ αἶρων ἐξ αὐτῆς μερίδα, τίθησιν ἐν τῷ ἀριστερῷ μέρει τοῦ Ἀμνοῦ, λέγων·

Εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τῶν παμμεγίστων ταξιαρχῶν Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ καὶ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων ἁσωμάτων.

Εἶτα αἶρων τὰς ἀναλόγους μερίδας λέγει·

Τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων προφητῶν Μωϋσέως καὶ Ἀαρὼν, Ἡλιοῦ, Ἐλισσαίου, Δαβὶδ καὶ Ἰεσσαί· τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων, Δανιὴλ τοῦ Προφήτου καὶ πάντων τῶν ἁγίων Προφητῶν.

Τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, τῶν Δώδεκα καὶ τῶν Ἑβδομήκοντα καὶ πάντων τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.

Τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν, μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας, Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριφυθοῦντος, Νεκταρίου Πενταπόλεως καὶ πάντων τῶν ἁγίων Ἱεραρχῶν.

Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχidiaκόνου Στεφάνου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων μεγάλων μαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρου Τήρωνος καὶ Θεοδώρου τοῦ

Στρατηλάτου· τῶν ἁγίων ιερομαρτύρων Πολυκάρπου, Χαραλάμπου καὶ Ἐλευθερίου· τῶν ἁγίων μαρτύρων γυναικῶν Θεέκλης, Βαρβάρας, Αἰκατερίνης, τῆς πανευφήμου Εὐφημίας καὶ πάντων καὶ πασῶν τῶν ἁγίων Μαρτύρων.

Τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου, Εὐθυμίου, Σάββα τοῦ ἡγιασμένου, Ὀνουφρίου, Ἀθανασίου τοῦ ἐν Ἄθῳ, τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας καὶ πάντων καὶ πασῶν τῶν Ὁσίων.

Τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου, Παντελεήμονος καὶ Ἑρμολάου καὶ πάντων τῶν ἁγίων Ἀναργύρων.

Τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), τοῦ ἁγίου (τοῦ **Ναοῦ**, ἐφ' ὅσον δὲν ἐμνημονεύθη) καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ὃν ταῖς ἱκεσίαις ἐπίσκειαι ἡμᾶς ὁ Θεός.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου.

Εἶτα ἐξάγων μερίδας λέγει:

Μνήσθητι Δέσποτα φιλόνητο, πάσης ἐπισκοπῆς ὀρθοδόξων, τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας καὶ παντὸς ἱερατικοῦ τάγματος, τῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν ἡμῶν καὶ πάντων τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, οὓς προσεκαλέσω εἰς τὴν σὴν κοινωνίαν διὰ τῆς σῆς εὐπλαγχνίας Πανάγαθε Δέσποτα.

Καὶ αἶρων μερίδα τίθησι αὐτὴν ὑποκάτω τοῦ ἁγίου Ἄρτου. Καὶ μνημονεῖ τοῦ χειροτονήσαντος αὐτὸν Ἀρχιερέως, εἰ περ ἔστιν ἐν τοῖς ζῶσιν, καὶ ἐτέρων ὧν ἔχει ζῶντων κατ' ὄνομα· καὶ οὕτως αἶρων τίθησι τὰς μερίδας ὑποκάτω. Λαβὼν δὲ ἐτέρων σφραγίδα λέγει:

Ἰπὲρ μνήμης καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν μακαρίων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας (**ἡ τῆς ἁγίας Μονῆς**) ταύτης.

Εἶτα μνημονεῖ καὶ ἐτέρων ὧν ἔχει κεκοιμημένων κατ' ὄνομα καὶ τοῦ χειροτονήσαντος αὐτὸν Ἀρχιερέως, εἰ οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς ζῶσιν. Τελευταῖον δὲ ἐπιλέγει:

Καὶ πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου τῶν τῆ σῆ κοινωνία κεκοιμημένων ὀρθοδόξων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, φιλόνητο Κύριε.

Καὶ αἶρων τίθησι τὰς μερίδας τῶν ὧν περ μνημονεῖ. Ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ διάκονος μνημονεῖ ὧν θέλει ζῶντων καὶ τεθνεώτων τοῦ ἱερέως αἶροντος καὶ ὑπὲρ αὐτῶν μερίδας. Τελευταῖον δὲ λέγει ὁ ἱερέως:

Μνήσθητι Κύριε καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος καὶ συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Καὶ λαβὼν τὴν μούσαν συστέλλει τὰς μερίδας τὰς ἐν τῷ ἁγίῳ Δισκαρίῳ, ὥστε εἶναι ἐν ἀσφαλείᾳ καὶ μὴ ἐκπεσεῖν τι. Εἶτα ὁ διάκονος λαβὼν τὸ θυμιατήριον λέγει τῷ ἱερεῖ:

Εὐλόγησον δέσποτα τὸ θυμίαμα.

Καὶ ὁ ἱερέως εὐλογεῖ αὐτὸ λέγων:

Θυμίαμά σοι προσφέρωμεν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ὃ προσδεξάμενος εἰς τὸ ὑπερουράνιον σου θυσιαστήριον, ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ παναγίου σου Πνεύματος.

Ὁ διάκονος: **Τ**οῦ Κυρίου δεηθῶμεν. **Στερέωσον**, Δέσποτα.

Ὁ ἱερέως λαμβάνει τὸν ἀστερίσκον καὶ θέτει αὐτὸν ἐπάνω τοῦ Ἄμυθ λέγων:

Ἐλθὼν ὁ ἀστὴρ ἔστη ἐπάνω, οὗ ἦν τὸ παιδίον κείμενον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

Ὁ διάκονος: **Τ**οῦ Κυρίου δεηθῶμεν. **Εὐπρέπισον**, Δέσποτα.

Ὁ ἱερέως θυμιῶν τὸ πρῶτον κάλυμμα, καλύπτει δι' αὐτοῦ τὸν Ἄμυθ σὺν τῷ Δισκαρίῳ, λέγων:

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ὁ διάκονος: **Τ**οῦ Κυρίου δεηθῶμεν. **Κάλυπον**, Δέσποτα.

Καὶ ὁ ἱερέως θυμιῶν τὸ δεύτερον κάλυμμα, καλύπτει δι' αὐτοῦ τὸ ἄγιον Ποτήριον, λέγων:

Ἐκάλυπεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ σου, Χριστέ, καὶ τῆς αἰνέσεώς σου πλήρης ἡ γῆ.

Ὁ διάκονος: **Τ**οῦ Κυρίου δεηθῶμεν. **Σκέπασον**, Δέσποτα.

Ὁ ἱερέως θυμιῶν τὸ τρίτον κάλυμμα καὶ σκεπάζων δι' αὐτοῦ τὸ τε ἄγιον Δισκάριον καὶ τὸ ἄγιον Ποτήριον, λέγει:

Σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν περυγῶν σου· ἀποδίωξον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν· Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Ὁ διάκονος: **Εὐλόγησον**, Δέσποτα.

Καὶ ὁ ἱερέως λαβὼν τὸ θυμιατήριον, θυμιᾷ τὴν Πρόθεσιν λέγων ἐκ τρίτου τό:

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκίησας· δόξα σοι.

Ὁ δὲ διάκονος ἐν ἐκάστη ἐπιλέγει:

Πάντοτε· νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Λαβὼν δὲ ὁ διάκονος τὸ θυμιατήριον λέγει:

Ἐπὶ τῇ ἁγίᾳ καὶ ἱερᾷ Προθέσει τῶν τιμίων Δώρων. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ ἱερέως λέγει μετὰ συντριβῆς καρδίας τὴν εὐχὴν:

Ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὸν οὐράνιον ἄρτον, τὴν τροφήν τοῦ παντός κόσμου, τὸν Κύριον ἡμῶν καὶ Θεὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐξαποστείλας, σωτήρα καὶ λυτρωτὴν καὶ εὐεργέτην, εὐλογοῦντα καὶ ἀγιάζοντα ἡμᾶς· Αὐτὸς εὐλόγησον τὴν Πρόθεσιν ταύτην καὶ πρόσδεξι αὐτὴν εἰς τὸ ὑπερουράνιον σου θυσιαστήριον. Μνημόνευσον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος, τῶν προσενηκόντων καὶ δι' οὓς προσήγαγον· καὶ ἡμᾶς ἀκατακρίτους διαφύλαξον ἐν τῇ ἱεουργίᾳ τῶν θείων σου μυστηρίων. Ὅτι ἡγιασται καὶ δεδωξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ποιεῖ τὴν ἀπόλυσιν ἐν τῇ Προθέσει καὶ μετ' αὐτὴν θυμιᾷ τὴν ἁγίαν Πρόθεσιν, τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, σταυροειδῶς καὶ τὸ Ἱερατεῖον καὶ τὸν λαόν, λέγων καθ' ἑαυτὸν τὰ τροπάρια:

Ἐν τάφῳ σωματικῶς, ἐν Ἄδου δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός, ἐν Παραδείσῳ δὲ μετὰ ληστοῦ καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες Χριστέ, μετὰ Πατρός καὶ Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγητος.

Δόξα Πατρί...

Ὡς ζωηφόρος, ὡς Παραδείσου ὠραιότερος ὄντως καὶ παστάδος πάσης βασιλικῆς ἀναδέδεικται λαμπρότερος, Χριστέ, ὁ τάφος σου, ἡ πηγὴ τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως.

Καὶ νῦν...

Τὸ τοῦ Ὑψίστου ἡγιασμένον θεῖον σκῆνωμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε, τοῖς κραιβάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ ὑπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα.

Καὶ ἀποθέτει τὸ θυμιατόν. Καὶ ὅταν εἶναι καιρὸς γιὰ τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν ὁ Ἱερέως· καὶ ὁ Διάκονος ἰστάμενοι πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ λέγει ὁ Ἱερέως:

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ Θεσσαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς Χορηγός, ἐλθέ καὶ σκῆνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ δὲ ἱερέως προσκυνήσας τρις λέγει ταπεινῇ τῇ φωνῇ:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία (γ').

Εἶτα:

Κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου (β').

Κύριε, Κύριε, ἀνοίξον ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ ἐλέους σου.

Ὁ διάκονος, τὴν κεφαλὴν ὑποκλίνας τῷ ἱερεῖ, λέγει:

Ὁ διάκονος: **Κ**αιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ· εὐλόγησον, Δέσποτα ἅγιε.

Ὁ ἱερέως ἐπιθεῖς τὴν δεξιὰν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, λέγει:

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ διάκονος: **Ἀ**μήν. Εὐξαι ὑπὲρ ἐμοῦ, Δέσποτα ἅγιε.

Ὁ ἱερέως: **Κ**ατευθῦναι Κύριος τὰ διαβήματά σου εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν.

Ὁ διάκονος: **Μ**νήσθητί μου, Δέσποτα ἅγιε.

Ὁ ἱερέως: **Μ**νησθεῖθαι σου Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ διάκονος: **Ἀ**μήν.

Καὶ οὕτως ἄρχονται τὸ ὄρθρον καὶ τῆς θεῖας Λειτουργίας.

***

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Από Βιβλίο «Αναγνώστη» - Σιμωνόπετρας σελίδα 51

*

ὁ ἱερεὺς, ἴσταται ἐνώπιον τῆς Ἁγίας Τραπέζης,
λέγει ἐκφώνως·

*

Ὁ ἱερεὺς· *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.*

Ὁ ἀναγνώστης· **Ἀμήν.**

Ὁ ἱερεὺς· *Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.*

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκηνώσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ἀναγνώστης· **Ἀμήν.**

*

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. **(τρὶς)**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

*

Ὁ ἱερεὺς· *Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.*

*

Εἰδὼ ἀρχίζει ὁ Ὁρθρος ὅλες τις μέρες του ἔτους, εκτὸς τῆς Μεγάλῃς Εβδομάδος κατὰ τὴν ὁποία παρεμβάλλεται καὶ ολόκληρη ἡ Βασιλικὴ Ἀκολουθία (Ψαλμοὶ 19, 20). Κατανυκτικὴ ἀνάγνωση (ὅλοι ἱστάμεθα ὄρθιοι)

*

Ὁ ἀναγνώστης· **Ἀμήν.**

Καὶ τὰ τροπάρια·

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι,

κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπώνυμῳ σου καινῇ πολιτεία, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων. Τὴν συμμαχίαν ἔχουεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὖς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνῃ εὐλογημένην.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ ἀναγνώστης· **Κύριε, ἐλέησον γ'.**

Ὁ ἱερεὺς· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Ὁ ἀναγνώστης· **Κύριε, ἐλέησον γ'.**

Ὁ ἱερεὺς· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δαινός).

Ὁ ἀναγνώστης· **Κύριε, ἐλέησον γ'.**

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως· Ὅτι ἐλέημων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· **Ἀμήν.**

*

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ - ΑΙ ΕΥΧΑΙ

Ὁ ἀναγνώστης· **Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.**

Καὶ εὐθὺς ἐκφωνεῖ ὁ ἱερεὺς·

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· **Ἀμήν.**

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ προεστὸς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)

τὸν Ἐξάψαλμον.

*

Εἰδὼ ἀρχίζει ὁ ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ. Διαβάζουμε ἐν πάσῃ σιωπῇ καὶ κατάνυξῃ με εὐλάβεια καὶ φόβῳ Θεοῦ, γὰρ συμβολίζει τὴν ὥρα τῆς Δευτέρας Παρουσίας καὶ τῆς κρίσεως τῶν ἀνθρώπων. Εἶναι συγχρόνως ὕμνος, δέηση, προφητεία. Ὁ ἐξάψαλμος συμβολίζει, ἀναφέρεται καὶ παραπέμπει στὴν Δευτέρα Παρουσία τοῦ Κυρίου.... Ὁ χρόνος, ὁ ὁποῖος μεσολαβεῖ με τὴν ἀνάγνωση τῶν ἐξί (6) ψαλμῶν, συμβολίζει τὸ χρόνο τῆς Δευτέρας Παρουσίας τοῦ Κυρίου, ὅπου θα ἔρθει ὡς Κριτὴς καὶ μόνος καὶ εμεῖς, με δόσος καὶ τρόμος, θα ἀναμένουμε – ὁ καθένας ἀτομικὰ – τὴν τελικὴ του κρίση. Εἶναι ἡ πορεία τῶν πιστῶν ἀπὸ τὸ ἀπόλυτο πνευματικὸ σκοτάδι πρὸς τὴν μοναδικὴ σωτηρία, πρὸς τὸ Θεῖο φῶς τῆς Ἀλήθειας. Ἡ συγκεκριμένη πορεία ἀποπνέει μιὰ χαροῦμενη λυτρωτικὴ ἀτμόσφαιρα. Αὐτὸ, ἄλλωστε, γινόταν ἄμεσα ἀντιληπτό τὴν ἐποχὴ ὅπου ψαλλόταν καὶ δὲν ἀπαγγέλλοταν ὁ ἐξάψαλμος, ὅπως, ἀντίθετα, γίνεται σήμερον, ὅπου τὸ τέλος τῆς ψαλμωδίας τοῦ συνέπιπτε με τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου, με τὸ ζῆμέρωμα μιᾶς νέας ἡμέρας!!!

Οἱ πιστοὶ στὴν ὁμορφίᾳ τῆς ἀνατολῆς ἀντικρίζουν τὸ σωτήριο φῶς μετὰ τὴν πορεία μέσα στο σκοτάδι καὶ οἱ ψυχὲς τοὺς εὐφραίνονται στὴν ἐνδοξὴ ἀφίξη τοῦ Κυρίου... Ἐπεριεχόμενον τοῦ ἐξάψαλμου, συνθέτουν οἱ ψαλμοὶ 3ος, 37ος, 62ος, 87ος, 102ος καὶ 142ος.

3ος: Εἰκονίζει τὴν σταθερὴ ἐλπίδα τῆς ψυχῆς στό Θεό.

37ος: Θρήνος τῆς ψυχῆς γιά τὸ βάρος τῶν ἀμαρτιῶν.

62ος: Ἀπαλὴ παρηγορητικὴ προσηγορία.

87ος: Δέηση ψυχῆς σακισμένης ἀπὸ τίς συμφορῆς.

102ος: Προσευχὴ εὐγνωμοσύνης γιά τίς ἐπιεργασίες τοῦ Θεοῦ.

142ος: Θερμὴ παράκληση βοήθειας.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωση τῶν τριῶν (3) πρώτων ψαλμῶν, παρόλο που ἀκούγεται τὸ «Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι», τὸ «νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων» καὶ τρεῖς

φορές το «Ἀλληλοῦϊα», το εκκλησιαστικό τυπικό είναι αυστηρό, και οι πιστοί δεν πρέπει να κάνουν το σταυρό τους...

Ἡ Συντέλεια του κόσμου θα διαρκέσει όσο κρατάει ο Εξάψαλμος, λίγα λεπτά. Την ώρα που θα κρινόμαστε, στον Ουρανό θα ψέλνουν τον Εξάψαλμο, οι Ἄγγελοι... Όλοι οι ἄνθρωποι, που θα ζουν εκείνη τη στιγμή, θα βιώσουν τον θάνατο ακαριαία και αμέσως μετά θα αναστηθούν.

Ὁ Κύριος θα κρατά το Βιβλίο της Ζωῆς, το Εὐαγγέλιο, και αυτομάτως θα πηγαίνουμε δεξιά ή αριστερά από μόνοι μας, γιατί θα ξέρουμε αν είμαστε για τον Παράδεισο ή όχι. Γι' αυτό και στο Δεσποτικό, που κάθεται ο Δεσπότης, στην εικόνα του Χριστού είναι ανοιχτό το βιβλίο και δεν υπάρχει καντήλι επάνω - δηλώνει ότι δεν υπάρχει Ἐλεος, στη Δευτέρα Παρουσία. Ἐνώ στο Τέμπλο, είναι κλειστό το βιβλίο, που κρατάει ο Χριστός και υπάρχει καντήλι, διότι ακόμη ἔχομε Ἐλεος.

*

Ἀπό Βιβλίο «Ἀναγνώστη» - Σιμωνόπετρας σελίδα 53 – 62

*

Ὁ δὲ ἱερεὺς ἀναγινώσκει μυστικῶς τὰς εὐχὰς τοῦ Ὁρθρου ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης· μετὰ δὲ τὴν πρώτην τριάδα τῶν Ψαλμῶν ἐξελεθῶν συνεχίζει τὴν ἀναγνώσιν ἐνώπιον τῆς εἰκόνης τοῦ Κυρίου.

*

Ὁ ἀναγνώστης·

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ και ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἄνθρώποις εὐδοκία. **(τρίς)**

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, και τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. **(δίς)**

Ψαλμὸς γ' (3). **6^{ος}**

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ· δόξα μου και ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, και ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην και ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου.

Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, και ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Και πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην και ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37). **5^{ος}**

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, και ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἴσασιν ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς

ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώξεσαν και ἐσάπησαν οἱ μῶλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα και κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψοαὶ μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων και οὐκ ἔστιν ἴσασιν ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην και ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· ὠρυσμένη ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, και ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, και τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, και αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου και οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν και ἔστησαν, και οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Και ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, και οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, και δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, και ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Και ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, και οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, σὺ εἰσακούση, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, και ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλορρήμονησαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, και ἡ ἀληθδῶν μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελοῦ και μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι και κεκραταίονται ὑπὲρ ἐμέ, και ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ' (62). **4^{ος}**

Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σέ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωᾶς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἁρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πύργου ἐμπλησθεῖ ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς· παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Καὶ τὰ ἐξῆς ἄνευ μετανοιῶν·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα· δόξα σοι ὁ Θεός (τρὶς).

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ δὲ ἱερεὺς ἀναγινώσκει μυστικῶς τὰς εὐχὰς τοῦ Ὁρθρου ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης· μετὰ δὲ τὴν πρώτην τριάδα τῶν Ψαλμῶν ἐξελθὼν συνεχίζει τὴν ἀνάγνωσιν ἐνώπιον τῆς εἰκόνας τοῦ Κυρίου. Καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν εὐχῶν ὁ ἱερεὺς ἀσπασάμενος τὴν δεσποτικὴν εἰκόνα εἰσέρχεται διὰ τῆς νοτίου πύλης εἰς τὸ Ἱερόν.

Ψαλμὸς πς' (87). **3^{ος}**

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπόσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἡ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Καγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτ' ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἴνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου; ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγώ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διήλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερῖμοί σου ἐξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Και πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102). 2^ο

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οικτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ἵτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱοῦς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμην.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει.

Ἵτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος, ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχυῖ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Και πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142). 1^ο

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·

Καὶ μὴ εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ἵτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτὸν τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθροὺς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δούλος σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δίς)**

Εἶτα·

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα· δόξα σοι, ὁ Θεός. **(τρίς) Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε Δόξα Σοι**

*

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Πληρωθέντος τοῦ ἐξαψάλμου, ὁ ἱερεὺς λέγει ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ **Κύριε, ἐλέησον.**

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

*Ἐπὲρ τοῦ πατρός καὶ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν **(δεινός)**, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.*

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ κατὰ ζῆράν, θάλασσαν καὶ ἄερα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἐνορίας καὶ πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

*Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας **(Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς)** μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.*

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

*

ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ» ΤΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ (ὅπως στον Εσπερινόν)

Ἦχος γ'. Από Βιβλίο «Αναγνώστη» - Σιμωνόπετρας σελίδα 63

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμννάμην αὐτοῦς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον. Ἦχος γ'.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ὁ Κύριος· ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον· πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο· ἐκ κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ.. Καὶ νῦν..

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε, ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείση, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

*

Εἶτα, συναπτὴ μικρὰ ὑπὸ τοῦ διακόνου, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ **Κύριε, ἐλέησον.**

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας **(Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς) μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.**

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

*

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

*

Εἰδικὰ στον Ὅρθρο τῆς Κυριακῆς, τὰ ἀναστάσιμα προσόμοια Καθίσματα τοῦ Εβδομαδιαίου Λειτουργικοῦ Κύκλου (Παρακλητικῆ) προηοῦνται τῶν ἀντίστοιχων προσόμοιων Καθισμάτων τοῦ Ἐτήσιου Λειτουργικοῦ Κύκλου (Μηναία). Ἐτσι, ἡ ἡμέρα τῆς Κυριακῆς παίρνει πάντα τὰ προσόμοια Καθίσματα τῆς ἀπὸ τὸν Εβδομαδιαίου Λειτουργικοῦ Κύκλου (Παρακλητικῆ), ὄχι μόνο ὅταν συμπίπτει με εορτές, ποὺ ἔχουν Ἀκολουθίες εἰς δ', ἢ εἰς στ', ἀλλὰ, ἀκόμη, καὶ ὅταν συμπίπτει με εορτές, ποὺ ἔχουν Ἀκολουθία εἰς η', ἢ Ἀγρυπνία. Τα ἀναστάσιμα προσόμοια Καθίσματα τοῦ Ὅρθρου τῆς Κυριακῆς καταλαμβάνονται μόνο ὅταν ἡ ἡμέρα τῆς Κυριακῆς συμπίπτει με Ἀγρυπνία Δεσποτικῆς Εορτῆς (δηλαδὴ, με ἀκολουθία, ποὺ καταργεῖ τὴν Ἐβδομαδιαίου Λειτουργικοῦ Κύκλου, ὅπως π.χ. τὰ Χριστούγεννα, τὰ Θεοφάνεια, καὶ ἡ Μεταμόρφωση τοῦ Σωτήρος).

*

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Καθίσματα Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος β΄.

Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, ἡ ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων· ὁ Πρωτότοκος τῆς κτίσεως, καὶ δημιουργὸς πάντων τῶν γεγονότων, τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν, ἐν ἑαυτῷ ἀνεκαίνισεν. Οὐκέτι θάνατε κυριεύεις· ὁ γὰρ τῶν ὄλων Δεσπότης, τὸ κράτος σου κατέλυσε.

Δόξα.

Σαρκὶ τοῦ θανάτου γευσάμενος Κύριε, τὸ πικρὸν τοῦ θανάτου, ἐξέτεμες τῇ ἐγέρσει σου, καὶ τὸν ἄνθρωπον κατ' αὐτοῦ ἐνίσχυσας, τῆς ἀρχαίας κατάρας τὴν ἤτταν ἀνακαλούμενος. Ὁ ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγεῖς, ἐβόα σοι Θεοτόκε· Ποῖόν σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπάξιον; τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι· διὸ ὡς προσετάγην βοᾷ σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Τὸ ἀναλλοίωτον τὸ τῆς θεότητος, καὶ τὸ ἐκούσιον πάθος σου Κύριε, εἰς ἑαυτὸν καταπλαγεῖς, ὁ ἄδης ἐπωδύρετο· Τρέμω τὴν τοῦ σώματος, μὴ φθαρεῖσαν ὑπόστασιν· βλέπω τὸν ἀόρατον, μυστικῶς πολεμοῦντά με· διὸ καὶ οὖς κατέχω κραυγάζουσι· Δόξα Χριστὲ τῇ ἀναστάσει σου.

Δόξα.

Τὸ ἀκατάληπτον τὸ τῆς σταυρώσεως, καὶ ἀνερμήνευτον τὸ τῆς ἐγέρσεως, θεολογοῦμεν οἱ πιστοί, ἀπόρρητον μυστήριον· σήμερον γὰρ θάνατος, καὶ ὁ ἄδης ἐσκύλευται, γένος δὲ ἀνθρώπινον, ἀφθαρσίαν ἐνδέδεται· διὸ καὶ εὐχαρίστως κραυγάζομεν· Δόξα Χριστὲ τῇ ἀναστάσει σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Αὐτόμελον.

Τὸν ἀκατάληπτον καὶ ἀπερίγραπτον, τὸν ὁμοούσιον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ἐν τῇ γαστρὶ σου μυστικῶς, ἐχώρησας Θεομῆτορ, μίαν καὶ ἀσύγχυτον, τῆς Τριάδος ἐνέργειαν, ἔγνωμεν τῷ Τόκῳ σου, ἐν τῷ κόσμῳ, δοξάζεσθαι, διὸ καὶ εὐχαρίστως βοώμεν σοί. Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

*

“Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλώνας”: ο ψαλμὸς τῆς εξορίας μας... (μετάφραση)

*Ο Ψαλμὸς 136 εἶναι ο ψαλμὸς τῆς εξορίας. Τον ἐγγάλλαν οἱ Εβραῖοι κατὰ τὴ βαβυλώνια αἰχμαλωσία τους καθὼς σκέφτονταν τὴν ἱερὴ πόλιν τους, τὴν Ἱερουσαλήμ. Ἀπὸ τότε ο ψαλμὸς αὐτὸς ἐγένετο ο ψαλμὸς τοῦ ἀνθρώπου, ποῦ συνειδητοποιεῖ τὴν ἀποξένωση τοῦ ἀπὸ το Θεοῦ καὶ συναισθανόμενος αὐτὴ τὴν εξορία γίνεται πάλι ἄνθρωπος. Γίνεται ἐκεῖνος ποῦ ποτὲ πια δε θα νιώσει βαθιὰ ἰκανοποίηση με τίποτε στον «πεπτωκότα» αὐτὸν κόσμον, γιατί ἀπὸ τὴ φύση καὶ ἀπὸ τὴν κλήση τοῦ εἶναι ἕνας ἀναζητητὴς τοῦ Τέλειου. Ο ψαλμὸς αὐτὸς ψάλεται τις δύο τελευταῖες Κυριακὲς πρὶν ἀπὸ τὴ Μεγάλῃ Σαρακοστή· καὶ τὴν παρουσιάζει σαν ἕνα μακρινὸ ταξίδι, σαν μετάνοια, σαν ἐπιστροφή. Ἐπιστροφή στη γῆ τῆς «Ἐπαγγελίας», στη γῆ τῆς χαρᾶς, στη γῆ τῆς ἀγάπης τοῦ στοργικοῦ οὐράνιου Πατέρα. Στὴν πατρίδα τοῦ πρώην «ασώτου»! **Ψάλεται τις Κυριακὲς, τῆς Ἀπόκρεω, καὶ Τυρινῆς.***

Ψαλ. 136, 1 **Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλώνας ἐκεῖ ἐκαθήσαμεν καὶ ἐκλαύσαμεν ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς Σιών.**

Ψαλ. 136,1 Εἰς τὰς ὄχθας τῶν ποταμῶν τῆς Βαβυλώνας ἐκεῖ ἐκαθήσαμεν δούλοι καὶ ἐξόριστοι καὶ ἐκλαύσαμεν ἐνθυμούμενοι τὴν Ἱερουσαλήμ.

Ψαλ. 136, 2 **ἐπὶ ταῖς ἰτέαις ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν·**

Ψαλ. 136,2 Εἰς τὰς ἰτέας, ποῦ υψώνονται εἰς τὰς ὄχθας τῶν ποταμῶν, οἱ οἱποῖοι διαρρέουν τὴν χώραν, ἐκρεμάσαμεν θλιμμένοι τὰ μουσικὰ μας ὄργανα.

Ψαλ. 136, 3 **ὅτι ἐκεῖ ἐπήρωτησαν ἡμᾶς οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς λόγους ὧδῶν καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς ὕμνον· ἄσατε ἡμῖν ἐκ τῶν ὧδῶν Σιών.**

Ψαλ. 136,3 Καὶ τοῦτο, διότι αὐτοὶ οἱ οἱποῖοι μας εἶχαν αἰχμαλωτίσει καὶ μεταφέρει εἰς τὴν Βαβυλώνα, μας ἐζήτησαν ἐκεῖ νὰ ψάλλωμεν τὰ ἱερὰ ἄσματα. Αὐτοὶ ποῦ μας εἶχαν ἀπαγάγει αἰχμαλώτους ἀπὸ τὴν πατρίδα μας, ἐζήτησαν νὰ τους ψάλλωμεν τοὺς ἱεροὺς ὕμνους καὶ μας ἔλεγον· Ψάλατε εἰς ἡμᾶς ἀπὸ τὰ ἄσματα τῆς πατρίδος σας, τῆς Σιών!

Ψαλ. 136, 4 **πῶς ἄσωμεν τὴν ὧδὴν Κυρίου ἐπὶ γῆς ἄλλοτρίας;**

Ψαλ. 136,4 Καὶ ἡμεῖς εἶπομεν· Πῶς θα ψάλλωμεν τὴν ἱερὰν ὠδὴν τοῦ Κυρίου εἰς ξένην εἰδωλολατρικὴν χώραν καὶ θα λησμονήσωμεν τὴν πατρίδα μας;

Ψαλ. 136, 5 **ἐὰν ἐπιλάθωμαί σου, Ἱερουσαλήμ, ἐπιλησθεῖ ἡ δεξιὰ μου·**

Ψαλ. 136,5 Ἐὰν σε λησμονήσω, ὦ Ἱερουσαλήμ, καὶ θελήσω νὰ ψάλλω με τὴν συνοδείαν μουσικῶν ὀργάνων, ἐδῶ εἰς τὴν ξένην χώραν, ἀς γίνῃ ἀναίσθητος καὶ παράλυτος ἡ δεξιὰ μου χεῖρ.

Ψαλ. 136, 6 **κολληθεῖ ἡ γλῶσσά μου τῷ λάρυγγί μου, ἐὰν μὴ σου μνησθῶ, ἐὰν μὴ προανατάξωμαι τὴν Ἱερουσαλήμ ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου.**

Ψαλ. 136,6 Ἡ γλῶσσα μου, ποῦ θα τολμήσῃ νὰ ψάλλῃ τὰς ἱερὰς ὠδὰς, ἀς κολλήσῃ στον λάρυγγά μου, ἐὰν δὲν σε ἐνθυμηθῶ, ἐὰν δὲν προτάξω σε τὴν Ἱερουσαλήμ, ὡς τὴν υψίστην χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν τῆς καρδίας μου.

ψαλ. 136,7 **μνήσθητι, Κύριε, τῶν υἰῶν Ἐδὼμ τὴν ἡμέραν Ἱερουσαλήμ τῶν λεγόντων· ἔκκενοῦτε, ἔκκενοῦτε, ἕως τῶν θεμελίων αὐτῆς.**

Ψαλ. 136,7 *Ενθυμήσου, Κύριε, και τιμώρησε τους εχθρούς μας τους Ἰδουμαίους, οι οποίοι κατά την τραγικήν εκείνην ἡμέραν, που κατεστράφη ἡ Ἱερουσαλήμ, ἔλεγον προς τους εχθρούς μας· Αδειάσατέ την, αδειάσατε την Ἱερουσαλήμ ἀπὸ τους κατοίκους, καταστρέψατέ την ἀπὸ τα θεμέλιά της.*

ψαλ. 136,8 **Θυγάτηρ Βαβυλῶνος ἢ ταλαίπωρος, μακάριος ὃς ἀνταποδώσει σοι τὸ ἀνταπόδομά σου, ὃ ἀνταπέδωκας ἡμῖν·**

ψαλ. 136,8 *Δυστυχία εἰς σέ, ταλαίπωρος και ἀθλία Βαβυλῶν, δια την ἐπαρσίν σου και τας ἀδικίας που ἔχεις κάμει! Μακάριος θα εἶναι εκείνος, ο οποίος θα σου ανταποδώσει ο,τι ἔκαμες εἰς ἡμᾶς, τα δεινά, τα οποία ἐπραξες εἰς βάρος μας.*

ψαλ. 136,9 **μακάριος ὃς κρατήσῃ καὶ ἐδαφίει τὰ νήπιά σου πρὸς τὴν πέτραν.**

Ψαλ. 136,9 *Μακάριος θα εἶναι εκείνος, ο οποίος θα κρατήσῃ εἰς τας χεῖρας του τα βρέφη σου και θα τα συντριψῇ κτυπῶν αὐτὰ στους βράχους.]*

*

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

Απὸ Βιβλίο «Αναγνώστη» - Σιμωνόπετρας σελίδα 66

*

Ὡς *Εὐλογητάρια*, κατὰ μία γενική ἔννοια, χαρακτηρίζονται οἱ ὕμνοι, που ἀκολουθοῦν τὸ στίχο: «*Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά Σου*».

Ἡ ψαλμοδία τῶν *Αναστάσιμων Εὐλογητῶν* τοῦ Ὁρθροῦ τῆς Κυριακῆς καταλαμβάνεται μόνον ἀν συμπίσει ἡ ἡμέρα τῆς Κυριακῆς με Ἀγρυπνία Δεσποτικῆς Ἐορτῆς (δηλαδή, με ἀκολουθία, που καταργεῖ τελείως τὸν Ἐβδομαδιαῖο Λειτουργικὸ Κύκλο ἀκόμη και τὴν ἡμέρα τῆς Κυριακῆς, ὅπως, π.χ. οἱ εορτές τῶν Χριστουγέννων, τῶν Θεοφανίων, τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος, και τῆς Υψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ).

Στους καθ' ἡμέραν Ὁρθρους (ἀπὸ τῆ Δευτέρα μέχρι και τὴν Παρασκευὴ) δὲν ψάλλονται *Εὐλογητάρια*. Τα *Αναστάσιμα Εὐλογητάρια*, ψάλλονται σὲν ἀναστάσιμη Ἀγρυπνία τῆς Κυριακῆς. Ἐπίσης ψάλλονται και σὲν Ὁρθρο τοῦ Σαββάτου τοῦ Λαζάρου, καθὼς και σὲν Ὁρθρο τοῦ Μεγάλου Σαββάτου (ἀκολουθία τῶν Ἐπιταφίων).

*

[Μετὰ τὸν Ἄμωμον, τὰ *Εὐλογητάρια*] Ἦχος πλ. α΄.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·

δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος * κατεπλάγη ὀρῶν σε * ἐν νεκροῖς λογισθέντα, * τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, * τὴν ἰσχὺν καθελόντα * και σὺν ἐ-αυτῷ * τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα * και ἐξ ἄδου * πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·

δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα * συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, * ὃ μαθήτριά, κερνάτε; * ὁ ἀστράπτων * ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος * προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις * Ἴδετε ὑμεῖς * τὸν τάφον και ἦσθητε: * ὁ Σωτὴρ γὰρ * ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·

δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρῶτῃ * μυροφόροι ἔδραμον * πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνηλογοῦσαι * ἀλλ' ἐπέστη * πρὸς αὐτὰς ὁ ἄγγελος και εἶπε: * Θρήνου ὁ καιρὸς * πέπαυται· μὴ κλαίετε: * τὴν ἀνάστασιν δὲ * ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·

δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες * μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι * πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ, * ἐνηχοῦντο ἀγγέλου τρανώς * πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου: * Τί μετὰ νεκρῶν * τὸν ζῶντα λογίζεσθε; * ὡς Θεὸς γὰρ * ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα Πατρὶ και Υἱῷ

και ἀγίῳ Πνεύματι.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα * και τὸν τούτου Υἱὸν τε * και τὸ ἅγιον Πνεῦμα, * τὴν ἁγίαν Τριάδα * ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, * σὺν τοῖς Σεραφίμ * κράζοντες τὸ Ἅγιος, * ἅγιος, ἅγιος εἶ, Κύριε.

Και νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς

αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ζωοδότην τεκοῦσα, * ἐλυτρώσω, Παρθένε, * τὸν Ἀδὰμ ἀμαρτίας: * χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾶ * ἀντὶ λύπης παρέσχες: * ρεύσαντα ζωῆς, * ἴθυνε πρὸς ταύτην δὲ * ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς * Θεὸς και ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι ὁ Θεός. (ἕκ γ΄)

Εἶτα, συναπτή μικρὰ ὑπὸ τοῦ διακόνου, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέξιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι και ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον και διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου και ἀειπαρθένου Μαρίας (Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς) μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς και ἀλλήλους και πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθόμεθα.

Ὁ χορὸς· Σοὶ, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἡλόγηταί σου τὸ ὄνομα και δεδόξασται σου ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς και τοῦ Υἱοῦ και τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

***

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

*

Ἡ Ὑπακοή εἶναι ἕνας σύντομος ἀναστάσιμος ὕμνος. Στὴν Παρακλητικὴ (Ἐβδομαδιαῖος Λειτουργικὸς Κύκλος) ὅλοι οἱ ἴχοι τῆς Βυζαντινῆς μουσικῆς

έχουν τη δική τους Υπακοή, που βρίσκεται καταγεγραμμένη στην ακολουθία του Όρθρου της Κυριακής (μετά από τα αναστάσιμα προσόμοια Καθίσματα της «β' στιχολογίας»). Οι Υπακοές των οκτώ (8) ήχων της βυζαντινής μουσικής βρίσκονται καταγεγραμμένες και στο Ωρολόγιο το Μέγα (μαζί με τα Αναστάσιμα Απολυτικά και τα Θεοδοκία τους).

*

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος γ'.

Ἐκπλήττων τῇ ὀράσει, δροσίζων τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἀστράπτων Ἄγγελος, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε· Τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἠγέρθη κενώσας τὰ μνήματα· τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτὴν, γνῶτε τὸν ἀναλλοίωτον· εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου! ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἦχος γ'.

Ἀντίφωνον Α'.

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, σὺ ἐξείλου ἐκ Βαβυλῶνος, κάμῃ ἐκ τῶν παθῶν, πρὸς ζωὴν ἔλκυσσον Λόγε.

Ἐν τῷ νότῳ οἱ σπείροντες, δάκρυσιν ἐνθέοις, θεριοῦσι στάχυας, ἐν χαρᾷ ἀειζωΐας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, πᾶσα ἀγαθοδορία, ὡς Πατρὶ καὶ Υἱῷ συναστράπτει· ἐν ᾧ τὰ πάντα ζῆ καὶ κινεῖται.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον τῶν ἀρετῶν, μάτην κοπιῶμεν· τὴν δὲ ψυχὴν σκέποντος, οὐδεὶς ἡμῶν πορθεῖται τὴν πόλιν.

Τοῦ καρποῦ τῆς γαστροῦς, τῷ Πνεύματι υἰοποιητῶς σοὶ τῷ Χριστῷ, ὡς Πατρὶ οἱ Ἅγιοι πάντοτε εἰσὶ.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, ἐνθεωρεῖται πᾶσα ἀγιότης, σοφία· οὐσιοῖ πᾶσαν γὰρ κτίσιν· αὐτῷ λατρεύσωμεν, Θεὸς γὰρ ὡς Πατρὶ τε, καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, μακάριοι, τρίβους βαδιοῦνται τῶν ἐντολῶν, φάγονται, ζωηρὰν γὰρ παγκαρπίαν.

Κύκλω τῆς τραπέζης σου εὐφράνθητι, καθορῶν σου ποιμενάρχα, τὰ ἔκγονα φέροντα, κλάδους ἀγαθοεργίας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, ὁ πᾶς πλοῦτος τῆς δόξης, ἐξ οὗ χάρις καὶ ζωὴ πάσῃ τῇ κτίσει· σὺν Πατρὶ γὰρ, ἀνυμνεῖται καὶ τῷ Λόγῳ.

Προκείμενον. Ἦχος γ'. Ψαλμὸς 95.

Εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι Κύριος ἐβασίλευσε· καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται. (δις) (με' 10)

Στίχ. α'. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (με' 1)

Εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ...

Στίχ. β'. Αναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ. (με' 3)

Εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ...

*

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

*

Τα Εωθινὰ Εὐαγγέλια διαβάζονται ἀπὸ τὸν Ἱερέα, μέσα στο Ἅγιο Βῆμα καὶ στα δεξιὰ τῆς Ἁγίας Τράπεζας διότι ἀναφέρονται πάντα στο γεγονός τῆς Ἀναστάσεως.

Ο Ἱερέας εἶναι στὴν θέση τοῦ Ἀγγέλου, ἀλλὰ μετὰ καὶ κατὰ τὴν ὥρα που ψάλλεται ὁ 50ος ψαλμὸς (μόνο κατὰ τὴς Κυριακῆς καὶ συγκεκριμένα ὅταν ὁ (ἀριστερὸς) ψάλλτης φτάνει στο "...ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας...") στέκεται στὴν μέση τῆς ἐκκλησίας γιὰ νὰ προσκυνήσουν οἱ πιστοὶ τὸ Εὐαγγέλιο. Αὐτὴ τὴ στιγμή συμβολίζει τὴν στιγμή που ὁ Χριστὸς παρουσιάστηκε στους μαθητὲς του.

Τα Εωθινὰ Εὐαγγέλια εἶναι ἑνδεκά τον ἀριθμὸ καὶ εἶναι οἱ ἑνδεκά εὐαγγελικὲς περικοπές, οἱ ὁποῖες ἀναφέρονται στο γεγονός τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου καὶ τὴς ἐμφανίσεως Του στους μαθητὲς Του. Εἶναι κομμάτια καὶ ἀπὸ τοὺς τέσσερις Εὐαγγελιστὲς καὶ ἀναγιγνώσκονται μετὰ τὴ σειρά κάθε Κυριακῆ κατὰ τὴν ακολουθία τοῦ Ὁρθροῦ.

Ὁ πρεσβύτερος ὅταν διαβάζει τὸ εωθινὸ εὐαγγέλιο στα δεξιὰ τῆς Ἁγίας Τραπεζῆς, πρέπει νὰ ἐνδύεται «λευκὸ φαλόνιο», ὅπως τὸν «νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς περιβεβλημένον στολὴν λευκήν». «Ὁ νεανίσκος» εἶναι ἄγγελος, σύμφωνα μετὰ τὴν γνώμη τῶν πατέρων καὶ ἐρμηνευτῶν. Ἔτσι τονίζεται καὶ ἐκφράζεται δια τὸν τρόπον αὐτοῦ ἡ συμβολικὴ παρουσία τοῦ ἱερέως, ὡς «ἀγγέλου» ἐπὶ τοῦ μνήματος τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου, κατὰ τὴν ὥραν ἐκεῖνη.

«ἐν λευκοῖς ματοῖσις», γιὰ τὸ φωτεινὸ τῆς φύσεως καὶ τὸ χαροποῖο τῆς εἰδήσεως

*

Ὁ διάκονος· **Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἔλεησον.

Ὁ ἱερέως· **Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...**

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 95.

Ἀμήν. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Αἰνεσάτω πνοὴ... πᾶσα τὸν Κύριον.

Ὁ διάκονος· **Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταζωηθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.**

Κύριε, ἔλεησον. (γ')

Ὁ διάκονος· **Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.**

Ὁ ἱερέως· **Εἰρήνη πᾶσι.**

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερέως· **Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.**

Ὁ διάκονος· **Πρόσχωμεν.**

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερέως ἀναγινώσκει

τὸ ἐνδιάτακτον εωθινὸν Εὐαγγέλιον. Ἐωθινὸν γ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον (ιστ' 9-20).

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς πρῶτὴ πρῶτῃ σαββάτου, ἐφάνη πρῶτον Μαρίᾳ τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια. Ἐκεῖνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσι καὶ κλαίουσι, κάκεῖνοι ἀκούσαντες ὅτι ζῆ καὶ ἑθεάθη ὑπ' αὐτῆς, ἠπίστησαν. **Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερῶθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς ἀγρόν.** Κάκεῖνοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν. Ὑστερον ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἑνδεκά ἐφανερῶθη, καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγγηγερμένον οὐκ ἐπίστευσαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· **Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται. Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύσασιν ταῦτα παρακολουθήσει· ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι· γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς· ὄφεις ἀροῦσι· κἄν θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψει· ἐπὶ**

ἀρρώστους χείρας ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς ἔξουσιν. Ὁ μὲν οὖν Κύριος μετὰ τὸ λαλήσαι αὐτοῖς ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖνοι δὲ ἐξεληθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργούντος καὶ τὸν λόγον βεβαιούντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων. Ἀμήν.

*

Ὁ χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

*

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ. Είναι ο γνωστός σε όλους 50ος Ψαλμός («Ελέησόν με ο Θεός...»), που, σύμφωνα με την παράδοση της Εκκλησίας, γράφτηκε από τον Προφήτανακτα Δαβίδ σε ένδειξη μετανοίας για το διπλό του αμάρτημα (δηλαδή, τα αμαρτήματα της δολοφονίας του στρατηγού Ουρία, και της μοιχείας με τη σύζυγο του Ουρία, τη Βηρσαβέε). Ο 50ος ψαλμός, ως ψαλμός μετανοίας, θεωρείται, όχι άδικα, ως ένας από τους ωραιότερους και σπουδαιότερους ψαλμούς, για αυτό και διαβάζεται μέσα στη λατρεία της Εκκλησίας περισσότερο από οποιοδήποτε άλλο ψαλμό (περίπου 10 φορές την ημέρα). Στις αναστάσιμες Αγρυπνίες της Κυριακής ο 50ος ψαλμός ψάλλεται αντιφωνικά από τους δύο (2) χορούς, ενώ, κατά την ώρα της ψαλμωδίας του, γίνεται η προσκύνηση του Ιερού Ευαγγελίου (Λειτουργικό Ευαγγέλιο). Στις Αγρυπνίες των εορτών του Ετήσιου Λειτουργικού Κύκλου ο 50ος ψαλμός δεν ψάλλεται, αλλά αναγιγνώσκεται από τον Αναγνώστη ή τον Προεστό της λατρευτικής συναξής.

*

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Οἱ χοροὶ ψάλλουν ἀντιφωνικῶς κατὰ στίχον τὸν ν' ψαλμόν, προτάσσοντες (ἐν Κυριακῇ) τὴν προφώνησιν Ἐλεῆμον. Ἦχος β΄.

Ἐλεῆμον, Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῆθόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσθησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ψαλλόμενου τοῦ «Ἴδου» γίνεται ἡ εἰσοδος τοῦ ἁγίου Ευαγγελίου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἀδύνατα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄.

Τῆς μετανοίας ἀνοίξον μοι πύλας, ζωοδότα· ὀρθρίζει γὰρ τὸ πνεῦμά μου * πρὸς ναὸν ἁγίων σου, * ναὸν φέρον τοῦ σώματος * ὅλον ἐσπλωμένον· * ἀλλ' ὡς οἰκτίρμων κάθαρον * εὐσπλάγγνῳ σου ἐλέει.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Τῆς σωτηρίας εὐθύνον μοι τρίβους, Θεοτόκε· * αἰσχροαῖς γὰρ κατερρύπωσα * τὴν ψυχὴν ἁμαρτίαις, * ὡς ραθύμως τὸν βίον μου * ὅλον ἐκδαπανήσας· * ταῖς σαῖς πρεσβείαις ῥῦσαί με * πάσης ἀκαθαρσίας.

Στίχ. **Ἐλεῆμον,** Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β΄.

Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν * ἐνοῶν ὁ τάλας, * τρέμω τὴν φοβερὰν ἡμέραν τῆς κρίσεως * ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τὸ ἔλεος τῆς εὐσπλαχνίας σου, * ὡς ὁ Δαυὶδ βοῶ σοι * Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, * κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν Ὁρθοδόξων, καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλοῦσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων. Τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, μεγάλων Ἱεραρχῶν, καὶ Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας, Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις τῆς Λυκίας, Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος, καὶ Νεκταρίου τῆς Πενταπόλεως, τῶν θαυματουργῶν, τῶν ἁγίων ἐνδόξων μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, καὶ Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου καὶ Μηνᾶ τοῦ θαυματουργοῦ, τῶν ἱερομαρτύρων Χαλαράμπους καὶ Ἐλευθερίου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, μεγάλων μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Αναστασίας, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης, Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, (ἡμέρας), καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων ἰκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον (ιβ΄)

Ἱερεύς: Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Χορὸς: Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναιῖου ἀνὰ 4· ἀπὸ γ΄ καὶ ζ΄
φῶδης ὡς εἰθισται.

Οἱ Κανόνες ἀποτελοῦνται ἀπὸ μικρότερα μέρη, ποὺ ὀνομάζονται φῶδες. Ἐνας Κανὼνας μπορεῖ νὰ ἔχει ἀπὸ δύο (2) μέχρι καὶ ἐννέα (9) φῶδες. Κάθε μία ἀπὸ τὶς φῶδες τοῦ Κανόνα ἀποτελεῖται ἀπὸ ἕναν (1) εἰρμὸ καὶ ἀπὸ τὰ Τροπάρια, ποὺ τὸν ἀκολουθοῦν. Ὁ εἰρμὸς εἶναι ἕνας σύντομος ὕμνος, ποὺ ἀποτελεῖ τὸ μουσικὸ καὶ μετρικὸ πρότυπο ὅλων τῶν Τροπαρίων τῆς φῶδης. Κάθε μία ἀπὸ τὶς φῶδες τοῦ Κανόνα περιέχει, συνήθως, ἀπὸ δύο (2) μέχρι καὶ πέντε (5) Τροπάρια, τὸ τελευταῖο ἐκ τῶν ὁποίων εἶναι Θεοτοκίον.

Στοὺς ἐνοριακοὺς, ναοὺς σήμερα ἔχει ἐπικρατήσει ἡ ἐξῆς τυπικὴ τάξη: ψάλλεται ἢ ἀναγιγνώσκεται μόνον ἡ α΄ καὶ ἡ γ΄ φῶδὴ τῶν Κανόνων. Πρὶν ἀπὸ κάθε τροπάριο τοῦ εἰρμοῦ προτάσσεται στίχος, ὅπως «Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι» γιὰ τὸν Ἀναστάσιμο κανόνα ἢ «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν» γιὰ τὸν κανόνα τῶν ἁγίων ἢ «Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς» γιὰ τὰ Θεοτοκία, ποὺ ἐπαναλαμβάνονται ἀπαραίτητα πρὶν ἀπὸ κάθε τροπάριο.

Οἱ Κανόνες τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου δὲν ψάλλονται διαδοχικὰ (δηλαδή, ὁ ἕνας μετὰ τὸν ἄλλο), ἀλλὰ τμηματικὰ ἀνὰ φῶδῃ· ψάλλεται, δηλαδή, ἡ α΄ φῶδὴ ὅλων τῶν Κανόνων, καί, ἐν συνεχείᾳ, ψάλλεται ἡ γ΄ φῶδὴ ὅλων τῶν Κανόνων τῆς ἀκολουθίας. Ἄν γιὰ παράδειγμα τὸ τυπικὸ ὀρίζει ὅτι πρέπει νὰ ψαλοῦν 2 κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ ἁγίου, διαβάζομε πρῶτα τὴν α΄ φῶδὴ τοῦ Ἀναστασίου κανόνα ἔπειτα τὴν α΄ φῶδὴ ἀπὸ τὸν κανόνα τοῦ ἁγίου (δὲν λησμονοῦμε νὰ προτάσσουμε τὸν ἀνάλογο στίχο) καὶ ἔπειτα ἡ γ΄ φῶδὴ τοῦ Ἀναστασίου καὶ μετὰ ἡ γ΄ φῶδὴ τοῦ κανόνα τοῦ ἁγίου κοκ.

Στοὺς ἐνοριακοὺς, ναοὺς σήμερα ἔχει ἐπικρατήσει ἡ τυπικὴ τάξη, νὰ ψάλλεται ἢ ἀναγιγνώσκεται μόνον ἡ α΄ καὶ ἡ γ΄ φῶδὴ τῶν Κανόνων.

ὁ Ἀναστάσιμος

ᾠδὴ α΄. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ΄.

Ἦχος γ΄. Ὁ εἰρμός.

Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι, νεύματι θείῳ, εἰς μίαν συναγωγὴν συναθροίσας, καὶ τεμῶν θάλασσαν, Ἰσραηλίτη λαῷ, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεδοξασμένος ὑπάρχει· αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τὴν γῆν κατακρίνας τῷ παραβάντι, ἰδρῶτος φέρειν καρπὸν τὰς ἀκάνθας, ἀκανθῶν στέφανον ἐκ παρανόμου χειρός, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, σωματικῶς δεδεγμένος, τὴν κἀραν ἔλυσεν, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νικητῆς τροπαιοῦχος κατὰ θανάτου, ὁ θάνατον δεδουκῶς ἀνεδείχθη· παθητὴν σάρκα γὰρ ἐμψυχωμένην λαβών, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ συμπλακεῖς τῷ τυράνῳ, πάντας συνανέστησεν, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀληθῆ Θεοτόκον πάντα τὰ ἔθνη, δοξάζει σε τὴν ἀσπόρως τεκοῦσαν· ὑποδὺς μήτραν γὰρ ἡγιασμένην τὴν σὴν, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμᾶς οὐσιώθη, καὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ γεγέννηται.

Ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου [εἰς στ΄].

Ποίημα Χριστοφόρου τοῦ Πρωτασηκρίτου.

Ἦχος πλ. β΄. Ὡς ἐν ἡπειρῷ πεζεύσας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δεῦρο ψυχὴ μου ἀθλία, κλαῦσον τὰ σοί, πεπραγμένα σήμερον, μνημονεύουσα τῆς πρὶν, ἐν Ἐδέμ γυμνώσεως, δι' ἧς ἐξεβλήθης τῆς τρυφῆς, καὶ τῆς ἀλήκτου χαρᾶς.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Διὰ χρηστότητος πλοῦτον, σὺ φυτουργεῖς, Πλαστουργε καὶ Κύριε, Παραδείσου τὴν τρυφήν, ἐν Ἐδέμ κελεύων με τρυφᾶν, τῶν ὠραίων καὶ τερπνῶν, καὶ μὴ ρεόντων καρπῶν.

Δόξα.

Οἶμοι ψυχή μου ἀθλία! τῶν ἐν Ἐδέμ, ἀπολαύειν εἴληφας, ἐξουσίαν ἐκ Θεοῦ, μὴ φαγεῖν δὲ γνώσεως καρπὸν, προσετάγης· ἵνα τί, παρέβης νόμον Θεοῦ;

Καὶ νῦν. *Θεοτοκίον.*

Θεοκυῆτορ Παρθένε, ὡς τοῦ Ἀδάμ, κατὰ γένος θύγατερ, κατὰ χάριν δὲ Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ γεννήτρια ἐμέ, τὸν ἐξόριστον Ἐδέμ, νῦν ἀνακάλεσαι.

Ῥοδὴ γ´. Ὁ ἀναστάσιμος.

Ἦχος γ´. Ὁ εἰρμός.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγὼν, τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύματι, Παντοκράτορ ὑψιστε, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ στερέωσόν με.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Διὰ Σταυροῦ σου ἠσχύνθη ὁ ἀσεβής· εἰργάσατο βόθρον γάρ, ὃν ὀρύξας εἰσπέπτωκε· ταπεινῶν ὑψώθη δέ, Χριστέ τὸ κέρας ἐν τῇ σῆ ἀναστάσει.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς εὐσεβείας τὸ κήρυγμα τῶν ἐθνῶν, ὡς ὕδωρ ἐκάλυψε τὰς θαλάσσας Φιλάνθρωπε· ἀναστάς ἐκ τάφου γάρ, τὸ τῆς Τριάδος ἀπεκάλυψας φέγγος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα λελάληνται περὶ σοῦ, ἡ πόλις ἡ ἔμψυχος, τοῦ ἀεὶ βασιλεύοντος· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποινα, τοῖς ἐπὶ γῆς Θεὸς συνανεστράφη.

Καὶ τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος πλ. β´. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὅφισ ὁ δόλιος ποτέ, τὴν τιμὴν μου φθονήσας, ἐπιθύρισε δόλον, τῆς Εὐᾶς ἐν τοῖς ὠσίν· ἐξ ἧς ἐγώ, πλανηθεὶς ἐξωρίσθην, οἶμοι! τοῦ χοροῦ τῆς ζωῆς.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν χεῖρα τείνας προπετῶς, ἐγευσάμην τοῦ ξύλου, τοῦ τῆς γνώσεως, οὐπὲρ προσέταξέ μοι Θεός, μηδὲως μεταλαβεῖν, καὶ τῆς θείας, δόξης ἀπερρίφθην πικρῶς.

Δόξα.

Οἶμοι ἀθλία μου ψυχή! πῶς οὐκ ἔγνωσ τὸν δόλον; πῶς οὐκ ἦσθου τῆς πλάνης, καὶ τοῦ φθόνου τοῦ ἐχθροῦ; ἀλλ' ἐσκοτίσθης, τὸν νοῦν, καὶ παρέβης, ἐντολὴν τοῦ Κτίστου σου;

Καὶ νῦν. *Θεοτοκίον.*

Ἐλπίς καὶ σκέπη μου σεμνή, ἡ τὴν γύμνωσιν πάλαι, περιστείλασα μόνη, τὴν τοῦ πεσόντος Ἀδάμ, τῷ τοκετῷ σου Ἀγνή, ἀφθαρσίαν αὐθίς με ἀμφίασον.

*

Εἶτα, συναπτὴ μικρὰ ὑπὸ τοῦ διακόνου, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας (Ἑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς) μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

*

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

*

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος γ´. Ἡ παρθένος σήμερον.

Ἐξανέστης σήμερον, ἀπὸ τοῦ τάφου Οἰκτίρμον, καὶ ἡμᾶς ἐξήγαγες, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου· σήμερον Ἀδὰμ χορεύει, καὶ χαίρει Εὐᾶ, ἅμα δέ, καὶ οἱ Προφῆται σὺν Πατριάρχαις, ἀνυμνοῦσιν ἀκαταπαύστως, τὸ θεῖον κράτος τῆς ἐξουσίας σου.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ σήμερον χορευέτωσαν, καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ὁμοφρόνως ὑμνεῖτωσαν, ὅτι τοὺς δεσμίους ἐκ τῶν τάφων ἀνέστησε. Συγχαίρει πᾶσα ἡ κτίσις, προσφέρουσα ἐπάξια ἄσματα, τῷ πάντων Κτίστη καὶ Λυτρωτῇ ἡμῶν· ὅτι τοὺς βροτούς ἐξ ἄδου σήμερον, ὡς ζωοδότης συνανελκύσας, πρὸς οὐρανούς συνανυψοῖ, καὶ καταρράσσει τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, καὶ πύλας τοῦ ἄδου διαθλάττει, τῷ θείῳ κράτει τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ.

Καθίσματα τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐξεβλήθη ὁ Ἀδάμ, τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, διὰ βρώσεως πικρᾶς, ἐν ἀκρασίᾳ ἐντολήν, μὴ φυλάξας τὴν τοῦ Δεσπότου, καὶ κατεκρίθη, ἐργάζεσθαι τὴν γῆν, ἐξ ἧς ἐλήφθη αὐτός, ἰδρῶτι δὲ πολλῷ, ἐσθίειν ἄρτον αὐτοῦ. Διὸ ἡμεῖς ποθήσωμεν ἐγκράτειαν, ἵνα μὴ ἔξω θρηνήσωμεν, τοῦ Παραδείσου, ὡσπερ ἐκεῖνος, ἀλλ' εἰς αὐτὸν ἐλευσώμεθα.

Ἔτερον. Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Νῦν ὁ καιρὸς τῶν ἀρετῶν ἐπεφάνη, καὶ ἐπὶ θύραις ὁ Κριτής, μὴ στυγνάσωμεν· ἀλλὰ δεῦτε νηστεύοντες προσάξωμεν, δάκρυα κατάνυξιν καὶ ἐλεημοσύνην, κράζοντες· Ἠμάρτομεν, ὑπὲρ ψάμμον θαλάσσης. Ἀλλ' ἄνες πᾶσι πάντων Λυτρωτά, ἵνα καὶ σχῶμεν τὸν ἄφθαρτον στέφανον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σφῆζεις ἀεὶ, **ἐκ παντοίων δεινῶν.**

*

Εἶτα, συναπτὴ μικρὰ ὑπὸ τοῦ διακόνου, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ **Κύριε, ἐλέησον.**

Ἐπι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας (Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς) μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

*

KONTAKION, OIKOS, SYNAΞARION

*

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου.

Κοντάκιον. Αὐτόμελον. Ἦχος πλ. β΄.

Τῆς σοφίας ὀδηγέ, φρονήσεως χορηγέ, τῶν ἀφρόνων παιδευτά, καὶ πτωχῶν ὑπερασπιστά, στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου Δέσποτα. Σὺ δίδου μοι λόγον, ὁ τοῦ Πατρὸς Λόγος· ἰδοὺ γὰρ τὰ χεῖλη μου, οὐ μὴ κωλύσω ἐν τῷ κράζειν σοι· **Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.**

Ὁ Οἶκος.

Ἐκάθισεν Ἀδάμ τότε, καὶ ἔκλαυσεν ἀπέναντι τῆς τρυφῆς τοῦ Παραδείσου, χερσὶ τύπτων τὰς ὄψεις, καὶ ἔλεγεν· Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Ἰδὼν Ἀδάμ τὸν Ἄγγελον, ὠθήσαντα, καὶ κλείσαντα τὴν τοῦ θεοῦ κήπου θύραν, ἀνεστέναξε μέγα, καὶ ἔλεγεν· Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Συνάλησον Παράδεισε, τῷ κτήτορι πτωχεύσαντι, καὶ τῷ ἤχῳ σου τῶν φύλλων, ἰκέτευσον τὸν Πλάστην, μὴ κλείση σε. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Παράδεισε πανάρετε, πανάγιε, πανόλβιε, ὁ δι' Ἀδάμ πεφυτευμένος, καὶ διὰ τὴν Εὐαν κεκλεισμένος, ἰκέτευσον Θεὸν διὰ τὸν παραπεσόντα. **Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.**

Συναξάριον.

Τῇ Β΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος **Ἡσυχίου** τοῦ Συγκλητικοῦ.

Στίχ. Ποταμὸν Ἡσύχιος ὑδάτων ἔδου,
Ὅπως ποταμὸν τοῦ πυρὸς διεκφύγη.
Δευτερίῃ προσέβη Ἡσύχιος ἐν πόλου ὄρμοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος **Θεοδότου, Ἐπισκόπου Κυρηναίας τῆς Κύπρου.**

Στίχ. Ἀθλῶν πέπλησαι, Θεόδοτε, στιγμάτων,
Εἰ καὶ μετ' εἰρήνης σε Χριστὸς λαμβάνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος **Κοῖντου** τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχ. Ἐπωνυμίαν ἔσχες ἐκ τῶν πραγμάτων
Τὰ θαυμάσια, ὧς Κοῖντε παμμάκαρ.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Νέστορος ἐπισκόπου καὶ Τριβιμίου διακόνου.

Στίχ. Ὁ τράχηλον Νέστορος πλήξας τῷ ξίφει, Πληγὴν ὁμοίαν ἐντρίβει Τριβίμιω.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Τρωαδίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, μαρτυρησάντων ἐπὶ Δεκίου Βασιλέως.

Στίχ. Μὴ μέλλε, Τρωάδιε, θνήσκειν ἐκ ξίφους, Μὴ μέλλε· καὶ μέλλησιν οὐχ ἔξει στέφος.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ἡ Ἁγία Παρθένος Εὐθαλία ξίφει τελειοῦται ἐν Λεοντίνους Σικελίας.

Στίχ. Υἱὸν φιλοῦσα Μητροπαρθένου Κόρης, Τομὴν ὑπέστη καλλιπάρθενος Κόρη.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Ἀνδρόνικος καὶ Ἀθανασία ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ἀθανασία συνθανόντα τῇ πάνυ, Πεπεισμεθα ζῆν Ἀνδρόνικον τὸν πάνυ.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωακείμ Βατοπαιδίου, τοῦ Ἰθακησίου, καὶ ἐπονομαζομένου «Παπουλάκη».

Στίχ. Ὁ Ἰωακείμ γόνος Βατοπαιδίου, Σύνοικός ἐστι χοροῦ πάντων ἁγίων.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Πλανᾶ, τοῦ ἐκ τῆς νήσου Νάξου.

Στίχ. Κοιμηθεὶς ὑψοῦται ἀπλανῆς ἐν τῷ πόλῳ, ἰερεὺς Πλανᾶς ὁ Νικόλαος, λάμπας.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, πρώτη Κυριακῆ τοῦ μηνὸς Μαρτίου, Συναξιν ἐπιτελοῦμεν εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, τῆς ἐπονομαζομένης Γουμενίσσης, ἧς ἡ θαυματουργὸς Εἰκὼν εὑρηται ἐν τῇ Γουμενίσσῃ τῆς ἐπαρχίας Παιονίας Κιλκίς, ἔτι δὲ καὶ ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς ἀνευρέσεως τῆς ἱεραῆς ταύτης Εἰκόνας, ἣν χεῖρες βέβηλοι ἐσύλησαν κατὰ Μάρτιον τοῦ ἔτους ,α'ῆοε' (1975).

Στίχ. Χάριτος πολλῆς ἠξίωσας Παρθένε Ἡμᾶς ὡς δοῦσα τὴν σὴν σεπτὴν Εἰκόνα.

Παρθενικῆς Μαρίας πολὺδωρον χάριν μορφῆς ὕδωρ.

Καὶ τοῦ Τριωδίου.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, τετάρτη Κυριακῆ τοῦ Τριωδίου, ἥτοι Κυριακῆ τῆς Τυροφάγου, ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς ἀπὸ τοῦ Παραδεί-

σου τῆς τρυφῆς ἐξορίας τοῦ Πρωτοπλάστου Ἀδάμ.

Στίχ. Κόσμος γενάρχαις πικρὰ συνθρηνησάτω, Βρώσει γλυκεία, συμπεσῶν πεπτωκόσι.

Τῆς ἀφάτω σου εὐσπλαγχνία, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῆς τρυφῆς τοῦ Παραδείσου ἡμᾶς καταξίωσον, καὶ ἐλέησον, ὡς ἄνθρωπος. Ἀμήν.

*

Με τὴν ονομασία καταβασίεις φέρονται ὕμνοι τῆς Ὀρθοδόξου χριστιανικῆς ἐκκλησίας ποὺ ψάλλονται στὸν Ὀρθρο.

Ονομάζονται καταβασίεις ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι τὰ παλιὰ χρόνια, οἱ ψάλτες κατέβαιναν ἀπὸ τὰ στασίδια τοὺς καὶ ἐγαλλαν τοὺς ὕμνους αὐτοὺς στὸ μέσο τοῦ Ναοῦ. Ἡ παλαιὰ αὐτὴ παράδοση, δηλαδὴ τὸ νὰ ψάλλονται οἱ καταβασίεις στὸ μέσον τοῦ Ναοῦ, ἔχει σήμερα ἐκλείπει.

Οἱ καταβασίεις εἶναι οἱ εἰρμὸι τῶν Κανόνων τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν εορτῶν. Ἐάν ψαλεῖ ολόκληρος ὁ Κανόνας, τότε στὸ τέλος κάθε ὠδῆς ψάλλεται ξανά ὁ εἰρμὸς ὡς καταβασία. Ἐάν δὲν ψαλεῖ ολόκληρος ὁ κανόνας, τότε οἱ καταβασίεις ψάλλονται ὅλες μαζὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωση τοῦ Συναξαρίου. Ἐάν δὲν ὑπάρχει εορτὴ μπορεῖ νὰ παραλειφθοῦν ὅλες, ἐκτὸς δύο: τὴν 8ῃ καταβασία, ποὺ ψάλλεται μετὰ τὸ Συναξάριον καὶ τὴν 9ῃ καταβασία, ποὺ ψάλλεται μετὰ τὴν 9ῃ ὠδῆ τῆς Θεοτόκου.

*

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῶν Κυριακῶν Τελώνου-Φαρισαίου καὶ Τυρινῆς
(ἐάν ἀπεδόθη ἡ εορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς)
καὶ τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. β'.

Ῥς ἐν ἠπιέρῳ πεζεύσας * ὁ Ἰσραὴλ * ἐν ἀβύσσῳ ἴχνησι, * τὸν διώκτην Φαραὼ * καθορῶν ποντούμενον, Θεῷ * ἐπινίκιον ᾠδὴν, * ἐβόα, ἄσωμεν.

Ῥδὴ γ'.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, * Κύριε ὁ Θεὸς μου, * ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ * τῶν πιστῶν σου, ἀγαθέ, * καὶ στερεώσας ἡμᾶς * ἐν τῇ πέτρᾳ * τῆς ὁμολογίας σου.

Ῥδὴ δ'.

Χριστός μου δύναμις, * Θεὸς καὶ Κύριος, * ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία * θεοπρεπῶς * μέλπει ἀνακράζουσα, * ἐκ διανοίας καθαρᾶς, * ἐν Κυρίῳ ἐορτάζουσα.

Ῥδὴ ε'.

Τῷ θείῳ φέγγει σου, ἀγαθέ, * τὰς τῶν ὀρθριζόντων σοὶ ψυχὰς * πόθῳ καταύγασον δέομαι, * σὲ εἰδέναί, Λόγε Θεοῦ, * τὸν ὄντως Θεόν, * ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων * ἀνακαλούμενον.

ᾠδὴ Ϛ´.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν * ὑψουμένην καθορῶν * τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, * τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, * βοῶ σοι· Ἀνάγαγε * ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, πολυέλεε.

ᾠδὴ ϛ´.

Ἀροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο * ἄγγελος τοῖς ὁσίοις παισὶ, * τοὺς Χαλδαίους δὲ * καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ * τὸν τύραννον ἔπεισε βοᾶν· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η´.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις * δρόσον ἐπήγασας * καὶ δικαίου θυσίαν * ὕδατι ἔφλεξας· * ἅπαντα γὰρ δρᾶς, * Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι. * Σὲ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα Τοῦ Φωτός, ἐν ᾠμοῖς τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὴν ἐκφώνηση τοῦ Διακόνου ἢ τοῦ Ἱερέως «Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός, ...», ἡ στιχολογία τῆς Τιμιωτέρας ψάλλεται στὸν ἦχο τῶν καταβασιῶν· ἔπεται ἡ θ´ (ἐνάτη) ᾠδὴ τῶν καταβασιῶν. Ὅταν τὸ ὀρίζει τὸ τυπικὸ, σὲ δεσποτικὲς καὶ θεομητορικὲς ἐορτὲς δὲν στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα ἀλλὰ ψάλλεται ὅλη ἡ ἐνάτη ᾠδὴ.

ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Στίχ. α´. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνευμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρῳ μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. β´. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...

Στίχ. γ´. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...

Στίχ. δ´. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...

Στίχ. ε´. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...

Στίχ. Ϛ´. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...

Καταβασία. ᾠδὴ θ´.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, * ὄν οὐ τολμᾷ * ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· * διὰ σοῦ δέ, πάναγνε, ὠράθη βροτοῖς, * Λόγος σαρκακωμένος· * ὄν μεγαλύνοντες, * σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς * **σὲ μακαρίζομεν.**

Εἶτα, συναπτὴ μικρὰ ὑπὸ τοῦ διακόνου, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας (Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς) μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραδώμεθα.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ Ἦχος β´.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ... ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον Γ´.

Ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται, μὴ τις διαπιστεῖται· ἐφάνη τῇ Μαρίας γάρ, ἔπειτα καθωράθη, τοῖς εἰς ἀγρὸν ἀπιοῦσι· μύσταις δὲ πάλιν ὤφθη, ἀνακειμένοις ἕνδεκα· οὓς βαπτίζειν ἐκπέμψας, εἰς οὐρανοῦς, ὅθεν καταβέβηκεν ἀνελήφθη, ἐπικυρῶν τὸ κήρυγμα, πλήθεσι τῶν σημείων.

**Εἶτα τὰ παρόντα τοῦ Τριωδίου.
Ἦχος β΄. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.**

Τῆς ἐντολῆς σου Κύριε, παρήκουσα ὁ ἄθλιος· καὶ γυμνωθεὶς τῆς σῆς δόξης, αἰσχύνης πέπλησμαι, οἴμοι! καὶ τῆς τρυφῆς ἐκβέβλημαι, τοῦ Παραδείσου εὐσπλαγγνε. Ἐλεῆμον ἐλέησον, τὸν στερηθέντα δικαίως, τῆς ἀγαθότητος τῆς σῆς.

Ἔτερον, ὃ ἐστὶν καὶ Θεοτοκίον.

Ἦχος β΄. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἀποικισθέντες Κύριε, Παραδείσου τὸ πρῶτον, διὰ τῆς ξύλου βρώσεως, ἀντεισήγαγες πάλιν, διὰ Σταυροῦ καὶ τοῦ Πάθους, σου Σωτήρ καὶ Θεέ μου· δι' οὗ ἡμᾶς ὀχύρωσον, τὴν Νηστείαν πληρῶσαι, ἀγνοπρεπῶς, καὶ τὴν θείαν Ἐγερσιν προσκυνῆσαι, τὸ Πάσχα τὸ σωτήριο, **σὲ Τεκούσης πρεσβείαις.**

*

ΑΙΝΟΙ Ἦχος γ΄.

*

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

*

Ἀστυχῶς, στοὺς ἐνοριακοὺς ναοὺς σήμερα, κατὰ κανόνα, ἡ Στιχολογία τῶν Αἰνῶν, χάριν συντομίας, παραλείπεται. Ἔτσι, μετὰ τὸ Πασαπνοάριο, ψάλλονται τὰ Στιχηρὰ τῶν Αἰνῶν.

*

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμθ΄, ρμθ΄, ρν΄). Ψαλμὸς ρμθ΄ (148).

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς. Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοὶ, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετά καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ἦμος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ψαλμὸς ρμθ΄ (149).

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινὸν ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιῆσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πρᾶξεις ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχήσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαία δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν,

τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς,

τοῦ δηῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἐγγραπτον· δόξα αὐτῇ ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ρν΄ (150).

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἐγγραπτον· δόξα αὐτῇ ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ρν΄ (150).

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

*

Ἀπὸ τοῦ ἐπομένου στίχου ἐπισυνάπτονται τὰ στιχηρά.

*

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ* ἀναστάσιμα 5 καὶ τὸν Τριωδίου 3 Οἴμοι! ὁ Ἀδάμ Λόξα, «Ἐφθασε καιρὸς», Καὶ νῦν, «ὑπερυλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Ἦχος γ΄.

Στίχ. α΄. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἐγγραπτον· δόξα αὐτῇ ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη, γνῶτε τοῦ φρικτοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν· Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ ἐν ἀρχῇ Λόγος, ἐσταυρώθη δι' ἡμᾶς, καὶ ἐκὼν ἐτάφη, καὶ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, τοῦ σῶσαι τὰ σύμπαντα. Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Στίχ. β΄. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Διηγῆσαντο πάντα τὰ θαυμάσια, οἱ φύλακές σου Κύριε· ἀλλὰ τὸ συνέδριον τῆς ματαιότητος, πληρῶσαν δώρων τὴν δεξιὰν αὐτῶν, κρύπτειν ἐνόμιζον τὴν ἀνάστασίν σου, ἣν ὁ κόσμος δοξάζει. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. γ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Χαρᾶς τὰ πάντα πεπλήρωται, τῆς ἀναστάσεως τὴν πείραν εἰληφότα· Μαρία γὰρ ἡ Μαγδαληνὴ, ἐπὶ τὸ μνήμα ἦλθεν, εὔρεν Ἄγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τοῖς ἱματίοις ἐξαστράπτοντα, καὶ λέγοντα· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἐγγήγερται, καθὼς εἶπε, προάγων ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.

Στίχ. δ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ἐν τῷ φωτί σου Δέσποτα, ὀψόμεθα φῶς φιλάνθρωπε· ἀνέστης γὰρ ἐκ τῶν νεκρῶν, σωτηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρούμενος, ἵνα σε πᾶσα κτίσις δοξολογῇ, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἔτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. ε΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ὑμνον ἐωθινόν, αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, τὰ δάκρυα προσέφερον Κύριε· εὐωδίας γὰρ ἀρώματα κατέχουσαι, τὸ μνήμά σου κατέλαβον, τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, μυρίσαι σπουδάζουσαι. Ἄγγελος καθήμενος ἐπὶ τὸν λίθον, αὐταῖς εὐηγγελίσατο· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τὸν θάνατον γὰρ πατήσας, ἀνέστη ὡς Θεός, παρέχων πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τὰ παρόντα Ἰδιόμελα γ' τοῦ Τριφδίου.
Ἦχος πλ. α'.

Στίχ. Ϛ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Οἴμοι! ὁ Ἀδάμ, ἐν θρήνῳ κέκραγεν, ὅτι ὄφρις καὶ γυνή, θεϊκῆς παρρησίας με ἔξωσαν, καὶ Παραδείσου τῆς τρυφῆς ξύλου βρῶσις ἠλλοτρίωσεν. Οἴμοι! οὐ φέρω λοιπὸν τὸ ὄνειδος· ὁ ποτὲ βασιλεὺς τῶν ἐπιγείων πάντων κτισμάτων Θεοῦ, νῦν αιχμάλωτος ὄφθην, ὑπὸ μιᾶς ἀθέσμου συμβουλῆς· καὶ ὁ ποτὲ δόξαν ἀθανασίας ἠμφιεσμένος, τῆς νεκρώσεως τὴν δорάν, ὡς θνητὸς ἐλεεινῶς περιφέρω. Οἴμοι! τίνα τῶν θρήνων συνεργάτην ποιήσομαι; Ἀλλὰ σὺ Φιλάνθρωπε, ὁ ἐκ γῆς δημιουργήσας με, εὐσπλαγχνίαν φορέσας, τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, ἀνακάλεσαι καὶ σῶσόν με.

Στίχ. ϛ'. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθῆτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Ὁ αὐτός.

Τὸ στάδιον τῶν ἀρετῶν ἠνέφκται· οἱ βουλόμενοι ἀθλῆσαι εἰσέλθετε, ἀναζωσάμενοι τὸν καλὸν τῆς Νηστείας ἀγῶνα· οἱ γὰρ νομίμως ἀθλοῦντες, δικαίως στεφανοῦνται· καὶ ἀναλαμβάνοντες τὴν πανοπλίαν τοῦ Σταυροῦ, τῷ ἐχθρῷ ἀντιμαχησώμεθα, ὡς τεῖχος ἄρρηκτον κατέχοντες τὴν Πίστιν, καὶ ὡς θώρακα τὴν προσευχήν, καὶ περικεφαλαίαν τὴν ἐλεημοσύνην· ἀντὶ μαχαίρας τὴν νηστείαν, ἣτις ἐκτέμνει ἀπὸ καρδίας πᾶσαν κακίαν. Ὁ ποιῶν ταῦτα, τὸν ἀληθινὸν κομίζεται στέφανον, παρὰ τοῦ Παμβασιλέως Χριστοῦ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως.

Στίχ. η'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὄλη καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ἦχος πλ. β'.

Ἀδὰμ τοῦ Παραδείσου διώκεται, τροφῆς μεταλαβὼν ὡς παρήκοος· Μωσῆς Θεόπτης ἐχρημάτισε, νηστεία τὰ ὄμματα, τῆς ψυχῆς καθηράμενος. Διὸ τοῦ Παραδείσου οἰκήτορες γενέσθαι ἐπιποθοῦντες, ἀπαλλαγῶμεν τῆς ἀλυσιτελοῦς τροφῆς, καὶ Θεὸν καθορᾶν ἐφίεμενοι, Μωσαϊκῶς τὴν τετράδα, τῆς δεκάδος νηστεύσωμεν· προσευχῆ καὶ τῇ δεήσει, εἰλικρινῶς προσκαρτεροῦντες, κατευνάσωμεν τῆς ψυχῆς τὰ παθήματα, ἀποσοβήσωμεν τῆς σαρκὸς τὰ οἰδήματα· κοῦφοι πρὸς τὴν ἄνω πορείαν μετῴμεν, ὅπου αἱ τῶν Ἀγγέλων χορεῖαι, ἀσιγήτοις φωναῖς, τὴν ἀδιαίρετον ἀνυμνοῦσι Τριάδα, καθορᾶν τὸ ἀμήχανον κάλλος, καὶ δεσποτικόν. Ἐκεῖ ἀξίωσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ ζωοδότα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, συγχορεῦσαι ταῖς τῶν Ἀγγέλων στρατιαῖς, ταῖς τῆς τεκούσης σε Μητρὸς Χριστῆς πρεσβείαις, καὶ Ἀποστόλων, καὶ τῶν Μαρτύρων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων.

Δόξα. Τοῦ Τριφδίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἐφθασε καιρὸς, ἡ τῶν πνευματικῶν ἀγῶνων ἀρχή, ἡ κατὰ τῶν δαιμόνων νίκη, ἡ πάνοπλος ἐγκράτεια, ἡ τῶν Ἀγγέλων εὐπρέπεια, ἡ πρὸς Θεὸν παρρησία· δι' αὐτῆς γὰρ Μωϋσῆς, γέγονε τῷ Κτίστη συνόμιλος, καὶ φωνὴν ἀοράτως, ἐν ταῖς ἀκοαῖς ὑπεδέξατο. Κύριε, δι' αὐτῆς ἀξίωσον καὶ ἡμᾶς, προσκυνῆσαι σου τὰ Πάθη καὶ τὴν ἀγίαν Ἀνάστασιν, ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, * Θεοτόκε Παρθένε· * διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, * ὁ ἄδης ἠχμαλώτισται, * ὁ Ἀδάμ ἀνακέκληται, * ἡ κατάρα νενέκρωται, * ἡ Εὐὰ ἠλευθέρωται, * ὁ θάνατος τεθανάτωται, * καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν· * διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· * Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

*

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

*

Ἐὰν εἶναι Κυριακή, ἡ Δοξολογία ψάλλεται στὸν ἦχο τῆς ἐβδομάδας καὶ ὄχι στὸν ἦχο τοῦ Δοξαστικοῦ· ἐὰν εἶναι ἑορτὴ Ἁγίου στὸν ἦχο τοῦ Δοξαστικοῦ ἢ στὸν ἦχο τοῦ ἀπολυτικίου.

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. * Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνοῦμέν σε, * δοξολογοῦμέν σε, * εὐχαριστοῦμέν σοι * διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, * ἐπουράνιε Θεέ, * Πάτερ παντοκράτορ. * Κύριε Υἱὲ μονογενές, * Ἰησοῦ Χριστέ, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, * ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, * ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, * ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, * ἐλέησον ἡμᾶς, * ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, * ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, * καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, * σὺ εἶ μόνος Κύριος, * Ἰησοῦς Χριστός, * εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε * καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα * καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, * καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου * εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, * τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε. * δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. (ἐκ γ')

Κύριε, * καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν * ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. * Ἐγὼ εἶπα. * Κύριε, ἐλέησόν με. * ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, * ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον. * δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. * ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου * τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνατος. * ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος ἀθάνατος. * ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ πάλιν ἰσχυροτέρα φωνῆ·

Ἄγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνατος. * ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον. Ἦχος δ'.

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν. * ἄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου * καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν. * καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον * τὸ νίκος ἔδωκεν ἡμῖν * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, ἀπὸ ἦχο α' ἕως καὶ δ' τις Κυριακὴς ψάλλεται τὸ «Σήμερον Σωτηρία», ἐνῶ ἀπὸ ἦχο πλ. α' ἕως καὶ πλ. δ' τὸ «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος», τὶς δὲ καθημερινὲς τὸ ἀπολυτικίον τοῦ Ἁγίου.

Καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον. Ἦχος β'.

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος * καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήξας τοῦ ἄδου, * ἔλυσας τὸ κατάκριμα τοῦ θανάτου, Κύριε, * πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος. * ἐμφανίσας σεαυτὸν τοῖς ἀποστόλοις σου * ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα * καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην * παρέσχες τῇ οἰκουμένῃ, * μόνε πολυέλεε.

Στὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, ἀπὸ ἦχο α' ἕως καὶ δ' τις Κυριακὴς ψάλλεται τὸ «Σήμερον Σωτηρία», ἐνῶ ἀπὸ ἦχο πλ. α' ἕως καὶ πλ. δ' τὸ «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος», τὶς δὲ καθημερινὲς τὸ ἀπολυτικίον τοῦ Ἁγίου.

*****

Εἰς τὴν Θεϊαν Λειτουργίαν

Ἀπὸ Βιβλίου «Ἀναγνώστη» - Σιμωνόπετρας σελίδα 128

Ὁ διάκονος: **Εὐλόγησον, Δέσποτα.**

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν: **Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ὁ χορὸς: **Ἀμήν.**

Ἡ Λειτουργία τῶν Καθηχομένων

ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης

ΤΑ Εἰρηνικά

Ὁ διάκονος λέγει τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ **Κύριε, ἐλέησον.**

*

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

[Ἐν ταῖς ἱεραῖς μοναῖς προστίθεται·

Ἐπερ τοῦ πατρὸς ἡμῶν (δεῖνος) ἱερομονάχου καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.]

Ἐπερ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τῆς πόλεως (ἢ τῆς ἁγίας μονῆς ἢ τῆς χώρας ἢ τῆς νήσου) ταύτης, πάσης (μονῆς) πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ πλεόντων, ὀδοιπορούντων, νοσούντων, καμινόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας (Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς) μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός· **Σοί, Κύριε.**

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν

Εὐχὴ Ἀντιφώνου Α΄

ὁ ἱερεὺς: Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος ἀνείκαστον καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, οὗ τὸ ἔλεος ἀμέτρητον καὶ ἡ φιλανθρωπία ἀφατος· αὐτός, Δέσποτα, κατὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν σου, ἐπιβλεψὼν ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὸν ἅγιον οἶκον τούτων καὶ ποιήσον μεθ' ἡμῶν καὶ τῶν συνευχομένων ἡμῖν πλοῦσια τὰ ἐλεῆ σου καὶ τοὺς οἰκτιρισμοὺς σου.

καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· **Ἀμήν.**

Ἡ δὲ τῆς λειτουργίας ἀκολουθία γίνεται ταχύτερον, καὶ ψάλλομεν τὰ ἐφεξῆς ἀντίφωνα.

*

ΑΝΤΙΦΩΝΑ

Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἴχου]

Εἰ δὲ μή, τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α΄. ᾠδὴ β΄. Ψαλμὸς ρβ' (102).

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα. ..Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν·

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας (Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς) μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός· **Σοί, Κύριε.**

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν

Εὐχὴ Ἀντιφώνου Β΄

ὁ ἱερεὺς: Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον· ἀγίασον τοὺς ἀγαπόντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου· σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεικῇ σου δυνάμει καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ.

καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· **Ἀμήν.**

Ἀντίφωνον Β΄. ᾠδὴ β΄.

Ψαλμὸς ρμ' (145).

Στίχ. α΄. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλουῖα.

Στίχ. β΄. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλουῖα.

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, * ἀθάνατος ὑπάρχων * καὶ καταδεξάμενος * διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν * σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου * καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, * ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, * σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, * θανάτῳ θάνατον πατήσας, * εἷς ὢν τῆς ἀγίας Τριάδος, * συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ * καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, * σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν·

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας (Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς) μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν

Εὐχὴ Ἀντιφώνου Γ'

ὁ ἱερεὺς· Ὁ τὰς κοινὰς ταύτας καὶ συμφέρονους ἡμῖν χαρισμένους προσευχάς, ὁ καὶ ὄνσι καὶ τρισι συμφωνοῦσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματι σου τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγελλόμενος, αὐτὸς καὶ νῦν τῶν δούλων σου τὰ αἰτήματα πρὸς τὸ συμφέρον πλήρωσον, χορηγῶν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώνιον χαριζόμενος.

καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτικίον. Ἦχος γ'.
Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ὁ Κύριος· ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον· πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο· ἐκ κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάζωμεν αὐτῷ. (Ps° 2)

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτικίον.

Ὅτε κατῆλθε πρὸς τὸν θάνατον, ...

Στίχ. γ'. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πάντων τὴν γῆν. (Ps° 3)

Ἐνῷ ψάλλεται τὸ Γ' Ἀντίφωνο καὶ τὸ Ἀπολυτικίον, γίνεται ἡ Εἴσοδος τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἱερεὺς· Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταστήσας ἐν οὐρανοῖς τάγματα καὶ στρατιάς ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων εἰς λειτουργίαν τῆς σῆς δόξης, ποιήσον σὺν τῇ εἰσόδῳ ἡμῶν εἰσοδὸν ἁγίων ἀγγέλων γενέσθαι, συλλειτουργούντων ἡμῖν καὶ συνδοξαλογούντων τὴν σὴν ἀγαθότητα. Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκίνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὴν ἁγίαν εἴσοδον.

Ἱερεὺς· Εὐλογημένη ἡ εἴσοδος τῶν ἁγίων σου· πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

Ἡ μικρὴ εἴσοδος εἶναι μια μικρὴ λιτανεαία καὶ συμβολίζει τὴν ἐναρξὴ τῆς δημόσιας ζωῆς καὶ δράσης τοῦ Χριστοῦ. Ὁταν, δηλαδή, ἀφοῦ βαπτίσθηκε στὸν Ἰορδάνη ἀπὸ τὸν Ἅγιο Ἰωάννη τὸν Πρόδρομο, ἀρχισε νὰ ἐμφανίζεται μπροστὰ στα πλήθη τῶν ἀνθρώπων καὶ νὰ τοὺς διδάσκει τὸν Λόγο τοῦ Θεοῦ.

Ἐνῷ ψάλλεται τὸ «γ' ἀντίφωνο», ποὺ εἶναι τὸ ἀπολυτικίον τῆς ἡμέρας, ὁ ἱερεὺς πλησιάζει στὴν ἁγία Τράπεζα, παίρνει τὸ εὐαγγέλιο καὶ τὸ βγάζει ἔξω, στὸν λαό. Δὲν βγαίνει ἀπὸ τὴν κεντρικὴ πύλη τοῦ Ἱεροῦ Βήματος, τὴν «Ὠραία Πύλην», ἀλλὰ ἀπὸ τὴν Βόρεια.

Κραταεὶ μάλιστα τὸ εὐαγγέλιο μπροστὰ ἀπὸ τὸ πρόσωπό του. Δείχνει ὅτι δὲν περνάει ἀνάμεσά μας αὐτὸς, ἀλλὰ ὁ Κύριος ποὺ σε λίγο θὰ μας διδάξει. Μπροστὰ ἀπὸ τὸν Ἱερέα πηγαίνουν παιδιὰ με λαμπάδες καὶ εξαπτέρυγα. Ἡ λαμπάδα στὴν Μικρὴ Εἴσοδο συμβολίζει τὸν Ἅγιο Ἰωάννη τὸν Πρόδρομο. Αὐτὸς προχώρησε μπροστὰ ἀπὸ τὸν Χριστό, γιὰ νὰ ετοιμάσει τὸ δρόμο Του. Κήρυττε στους ἀνθρώπους ὅτι «να, ἔφτασε ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν». Μόλις φτάσει στὸ κέντρο τοῦ ναοῦ ὁ ἱερεὺς ἀναφωνεῖ: «Σοφία. Ὁρθοί». Διακηρύσσει ἔτσι ὅτι ἡ Σοφία τοῦ Θεοῦ φανερώθηκε στὸν κόσμον με τὸ κήρυγμα τοῦ εὐαγγελίου. Με τὸ «Ὁρθοί» καλεῖ ὅλους νὰ σταθοῦν εὐλαβικὰ ὀρθοί.

Διάκονος· Σοφία. Ὁρθοί.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτικίον. Ἦχος γ'.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ὁ Κύριος· ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον· πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο· ἐκ κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἶτα τὸ Ἀπολυτικίον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἀπολυτικίον εὐαγγελισμοῦ Ἦχος δ'

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ Κεφάλαιον, καὶ τοῦ ἀπ' αἰῶνος Μυστηρίου ἡ φανέρωσις· ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς τῆς Παρθένου γίνεται, καὶ Γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται. Διό καὶ ἡμεῖς σὺν αὐτῷ τῷ Θεοτόκῳ βοήσωμεν· Χαίρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σου.

Ἀπολυτικίον Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἦχος α'

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε. Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς

ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρομένη, ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'.

Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε πάση τῇ οἰκουμένη, ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν, καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προοίμιον, καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἡ προκήρυξις· ἐν Ναῶ τοῦ Θεοῦ, τρανῶς ἡ Παρθένος δείκνυται, καὶ τὸν Χριστὸν τοῖς πᾶσι προκαταγγέλεται. Αὐτῇ καὶ ἡμεῖς, μεγαλοφώνως βοήσωμεν· χαῖρε τῆς οἰκονομίας, τοῦ Κτίστου ἡ ἐκπλήρωσης.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος Α'.

Τὸ μέγα κλέος τῆς Κύπρου, τῆς Οἰκουμένης τὸν κήρυκα, τῶν Ἀντιοχέων τὸν πρῶτον τῆς χριστωνύμου κλήσεως ἀρχιτέκτονα, τῆς Ρώμης τὸν κλεινὸν εἰσηγητὴν, καὶ θεῖον τῶν ἐθνῶν σαγηνευτὴν, τὸ τῆς χάριτος δοχεῖον τοῦ Παρακλήτου Πνεύματος τὸν ἐπόνυμον, Ἀπόστολον τὸν μέγαν, τὸν τοῦ θείου Παύλου συνέκδημον, τῶν ἑβδομήκοντα πρῶτον, τῶν δώδεκα ἰσοστάσιον πάντες συνελθόντες σεπτῶς οἱ πιστοί, τὸν Βαρνάβαν ἄσμασι στέψωμεν, πρεσβεύει γὰρ Κυρίῳ, ἔλεθηται τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

*

Κοντάκιον τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Τῆς σοφίας ὁδηγέ, * φρονήσεως χορηγέ, * τῶν ἀφρόνων παιδευτὰ * καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστὰ, * στήριξον, συνέτισσον * τὴν καρδίαν μου, Δέσποτα· * σὺ δίδου μοι λόγον, * ὁ τοῦ Πατρὸς Λόγος· * ἰδοὺ γὰρ τὰ χεῖλή μου * οὐ μὴ κωλύσω ἐν τῷ κρᾶζειν σοι * **Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με * τὸν παραπεσόντα.**

*

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

*

Ἀπολυτίκιον Ἁγίας Τριάδος πλ.δ

Εὐλογητός εἶ, Χριστέ ο Θεός ἡμῶν, ο πανσόφους τοὺς αλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας· φιλόανθρωπε, δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον Ἁγίου Γεώργιου Νέου ἐξ Ἰωαννίνων Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν πανεύφημον Μάρτυν Χριστοῦ **Γεώργιον, Ἰωαννίνων** τὸ κλέος καὶ πολιοῦχον λαμπρόν, ἐν ᾧδαῖς πνευματικαῖς ἀνευφημήσωμεν· ὅτι ἐνήθλησε στερρῶς, καὶ κατήνεγκεν ἐχθρόν, τοῦ Πνεύματος τῆ δυνάμει· καὶ νῦν ἀπαύστως πρεσβεύει, ἔλεθηται τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἁγίου Ἀρσενίου Ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Βίον ἐνθεον, καλῶς ἀνύσας, σκευὸς τίμιον τοῦ Παρακλήτου, Ἀνεδείχθης θεοφόρε **Ἀρσένιε**, καὶ τῶν θαυμάτων τὴν χάριν δεξάμενος, πᾶσι παρέχεις ταχεῖαν βοήθειαν, Πάτερ Ὅσιε Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον Ἁγίου Ἀρσενίου Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν Ὁσίων τὸν βίον ἐκμιμησάμενος, ἐν ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις, Πάτερ **Ἀρσένιε**, ἐπληρώθης δωρεῶν τοῦ θείου Πνεύματος, καὶ θαυμάτων γεγονός, θεοφόρε αὐτουργός, παρέχεις ἐνὶ ἐκάστῳ, τὰς ἐκ Θεοῦ χορηγίας, ταῖς ἰκεσίαις σου πρὸς Κύριον.

*

Τοῦ Φιλοθέτου Εφραίμ Ἀριζόνας Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἀγωγή ἰσαγγέλω*, ευχή καὶ δάκρυσιν*. Ευαρεστήσας Κυρίῳ*, **Φιλοθέϊτα Εφραίμ***, πρὸς ζωὴν ἐκ τοῦ θανάτου μεταβέβηκας*. Ἐν **Ἀριζόνι**, ἀσκητὰ*, ο ἐν τῇ **Ἀμερικῇ***, εἰκάδος Μονῶν δομητῶρ*. Καὶ χάριν εὐρες πρεσβεύειν*, ὑπὲρ τῶν πίστει ευφημιούντων σε.

Ἁγίου Λουκά τοῦ Ἰατροῦ Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἰατρόν καὶ ποιμένα, **Λουκά** τιμήσωμεν, **Συμφερούπολεως** ποιμένης, Ἀρχιερέα λαμπρόν, τὸν βαστάσαντα Χριστοῦ τὰ θεῖα στίγματα, τὰς ἐξορίας, τὰ δεινὰ, ἐγκλεισμούς ἐν φυλακαῖς, τὰς θλίψεις καὶ τὰ ονειδή, τὸν ἐπ' ἐσχάτων φανέντα, ἐν τῇ **Ρωσίᾳ** νέον Ἁγίον.

Τοῦ ὁσίου Παΐσιου Τὸν συνάναρχον Λόγον. Ἦχος πλ. α'.

Τῆς ἐνθέου ἀγάπης τὸ πῦρ δεξάμενος, ὑπερβαλλούση ἀσκήσει ἐδόθης ὅλος Θεῷ καὶ παράκλησις πολλῶν ἀνθρώπων γέγονας, λόγοις θείοις νουθετῶν, προσευχαῖς θαυματουργῶν, **Παῖσιε** θεοφόρε· καὶ νῦν πρεσβεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ παντὸς τοῦ κόσμου, Ὅσιε.

Τοῦ ὁσίου Πορφυρίου Τὸν συνάναρχον Λόγον. Ἦχος πλ. α'.

Ἰχνηλάτης τῶν πάλαι πατέρων γέγονας, Ἁγιωνύμου τοῦ Ὄρους ἀσκήσας Σκήτη σεπτῆ, Τριάδος τῆς Ζωαρχικῆς, τῶν Καυσοκαλυβίων, ἄβυσσος θείων δωρεῶν, λυτῆρ δεινῶν ἀσθενειῶν, ἐδείχθης ᾧ θεοφόρε. **Πορφύριε** οἰκουμένης, πάσης, ποιμὴν ἡμῶν καὶ στήριγμα.

Ἀπολυτίκιον ψαλλόμενον πρωτίστως ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Ὁσίου Δαυίδ.

Ἰακώβου Τσαλίκη του με συγχορεῖτε Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν ὁσίων Πατέρων τὰ κατορθώματα, ἐν ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις ζηλώσας ἅγιε, ἀνεδείχθης

μιμητῆς τούτων **Ἰάκωβε**, ἐν τῇ μάνδρα τοῦ Δαυΐδ, τοῦ προστάτου σου σεμένε, ποιμάνας ταύτην ἐνθέως, διὸ σὺν τούτῳ μὴ παύση, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ δεόμενος.

Ἀπολυτίκιον Σιμωνόπετρας Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν ἐν Ἄθῳ πατέρων τὸ ἐγκαλλώπισμα, καὶ τοῦ σεπτοῦ κοινοβίου, **Σίμωνος Πέτρας** βλαστός, ἀνεδείχθης ἐπ' ἐσχάτων **Ἱερώνυμε**, σὺ γὰρ ἀνίσχες ὡς φωστήρ, ἐν τῷ ἄστει Ἀθηνῶν, φωτίζων πιστῶν τὰ πλήθη· καὶ νῦν μὴ παύση πρεσβεύων, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀνυμνούντων σε.

*

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Μετὰ τὸ κοντάκιον ἐκφωνεῖ ὁ διάκονος· *Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.*

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν Ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος, ὁ ἐν ἀγίοις ἀναπαυόμενος, ὁ τρισαγίῳ φωνῇ ὑπὸ τῶν Σεραφεῖμ ἀνυμνούμενος καὶ ὑπὸ τῶν χερουβείμ δοξολογούμενος καὶ ὑπὸ πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως προσκυνούμενος· ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα· ὁ κτίσας τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν καὶ παντὶ σου χαρίσματι κατακοσμήσας· ὁ διδοὺς αἰτοῦντι σοφίαν καὶ σύνεσιν καὶ μὴ παρορῶν ἁμαρτάνοντα· ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στήναι κατενώπιον τῆς δόξης τοῦ ἀγίου σου θυσιαστηρίου καὶ τὴν ὀφειλομένην σοὶ προσκύνησιν καὶ δοξολογίαν προσάγειν· αὐτός, Δέσποτα, πρόσδεξι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὸν Τρισαγίον Ὑμνον καὶ ἐπίσκειαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου· συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον· ἀγίασον ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα· καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ὁσίοτιτι λατρεύειν σοὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβεῖαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων.

καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ,

Ὁ διάκονος· Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ α' χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλεται ὁ τρισαγίος ὕμνος, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις. Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.

*

Ὅταν συλλειτουργοῦν δύο ἢ περισσότεροι ἱερεῖς, ὁ ὕμνος ψάλλεται πεντάκις, ἤτοι δις ὑπὸ τῶν χορῶν, ἔπειτα ὑπὸ τῶν ἱερέων, εἶτα ὑπὸ τοῦ α' χοροῦ καὶ πάλιν ὑπὸ τῶν ἱερέων· καὶ μετὰ τοῦτο ὁ β' χορός· Δόξα Πατρὶ κτλ. ὡς ἀνωτέρω.

Καὶ μετὰ ταῦτα τὸν Ἀπόστολον.

*

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

*Τοῦ Τριωδίου (Κυριακῆς τῆς Τυροφάγου).
(Ῥωμ. γ' 11-14, ιδ' 1-4).*

Προκείμενον καὶ Ἀλληλουῖα τὰ ἐν τῷ Τριωδίῳ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς. Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς οε').

ὁ Ἀναγνώστης

Εὐξασθε, καὶ ἀπόδοτε, Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Διάκονος Πρόσχωμεν!.. Σοφία. Πρόσχωμεν!

Στίχ. α'. Γνωστός ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Διάκονος Σοφία.

Στίχ. β'. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς οὐ μὴ λογιῆται Κύριος ἁμαρτάνων, οὐδέ ἐστιν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ δόλος.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. (Ῥωμ. γ' 11-14, ιδ' 1-4)

Διάκονος Πρόσχωμεν!.. Σοφία. Πρόσχωμεν!

Ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει ἐμμελῶς τὴν ἀποστολικὴν περικοπήν.

Ἀδελφοί, νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἢ σωτηρία, ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. Ἡ νῦν προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν. Ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὄπλα τοῦ φωτός· ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, μὴ κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ, **ἀλλ' ἐνδύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας. Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν. Ὅς μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα· ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει. Ὁ ἐσθίων, τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενεῖτω· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων, τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω· ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο. **Σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην;** Τῷ ἰδίῳ Κυρίῳ στήκει, ἢ πίπτει· σταθῆσεται δὲ δυνατὸς γὰρ ἐστὶν ὁ Θεός, στηῆσαι αὐτόν.**

Τερεὺς Εἰρήνη σοι.

ὁ Ἀναγνώστης Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Στίχ. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματι σου, ὕψιστε.

Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ προῖ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀληθείαν σου κατὰ νύκτα.

*

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐλάμνον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, φιλάνθρωπε Δέσποτα, τὸ τῆς σῆς θεογονίας ἀκήρατον φῶς καὶ τοὺς τῆς διανοίας ἡμῶν διάνοιζον ὀφθαλμοὺς εἰς τὴν τῶν εὐαγγελικῶν σου κηρυγμάτων κατανόησιν. Ἐνθες ἡμῖν καὶ τὸν μακαρίων σου ἐντολῶν φόβον, ἵνα τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας πάσας καταπατήσαντες πνευματικὴν πολιτείαν μετέλθωμεν, πάντα τὰ πρὸς εὐαρέστησιν τὴν σὴν καὶ φρονούντες καὶ πράτοντες. Σὺ γὰρ εἶ ὁ φωτισμὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, Χριστὸς ὁ Θεός, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

*

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Τυρινῆς (Ματθ. στ' 14-21).

*

Ὁ ἱερεὺς· Σοφία ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· *Ἐκ τοῦ κατὰ **Ματθαῖον** ἁγίου **Εὐαγγελίου** τὸ ἀνάγνωσμα.*

Ὁ λαός· **Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.**

Ὁ ἱερεύς· *Πρόσχωμεν.*

Καὶ ὁ διάκονος ἀναγινώσκει τὸ **Εὐαγγέλιον**.

Ἐκ τοῦ κατὰ **Ματθαῖον** (*Ματθ. στ' 14-21*).

*Ὁ Διάκονος ἀναγινώσκει ἐμμελῶς τὴν περικοπὴν τοῦ ἁγίου **Εὐαγγελίου**.*

Ἐκ τοῦ κατὰ **Ματθαῖον** (*Ματθ. στ' 14-21*).

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐὰν ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος· ἐὰν δὲ μὴ ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, οὐδὲ ὁ πατήρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν. Ὅταν δὲ νηστεύητε, μὴ γίνεσθε ὡς περ οἱ ὑποκριταὶ σκυθρωποί, ἀφανίζουσι γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὅπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις νηστεύοντες· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. σὺ δὲ νηστεύων ἄλειψαί σου τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ πρόσωπόν σου νῖψαι, ὅπως μὴ φανῆς τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων ἀλλὰ τῷ πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ. Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σῆς καὶ βρώσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσιν καὶ κλέπτουσιν· θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σῆς οὔτε βρώσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν οὐδὲ κλέπτουσιν· ὅπου γὰρ ἔστιν ὁ θησαυρός ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδιά ὑμῶν.

Ὁ λαός· **Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.**

*

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

*

*Δυστυχῶς, στοὺς ἐνοριακοὺς ναοὺς σήμερα, κατὰ κανόνα, ἡ Ἐκτενὴς Δέηση, ἡ Δέηση ὑπὲρ τῶν κατηχομένων καὶ ἡ Δέηση τῶν Πιστῶν συχνὰ παραλείπονται. Ἔτσι, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ **Εὐαγγελίου** ὁ ἱερέας ἐκφωνεῖ ἀμέσως τὸ Ὅπως ὑπὸ τῷ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι..., καὶ ἀρχεται ὁ Χερουβικός Ὕμνος.*

*

Ἡ Ἐκτενὴς Δέησης

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεύς) τὴν ἐκτενὴ δέησην, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησην τὸ **Κύριε, ἐλέησον (τρίς)**, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν ἅπαξ.

Εἶπομεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπομεν.

Ὁ χορός· **Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.**

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορός· **Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.**

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορός· **Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.**

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ὁ χορός· **Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.**

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὁ χορός· **Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.**

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ὁ χορός· **Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.**

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοδιμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναपाυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κεμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ὁ χορός· **Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.**

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιόντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περισσότου λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ χορός· **Κύριε, ἐλέησον**

Ὁ ἱερεύς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· **Ἀμήν.**

*

ΔΕΗΣΕΙΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΩΝ

Ὁ διάκονος λέγει τὰς ὑπὲρ τῶν κατηχομένων δεήσεις, τοῦ χοροῦ λέγοντος εἰς ἐκάστην τὸ **Κύριε, ἐλέησον.**

Εὐξασθε, οἱ κατηχούμενοι, τῷ Κυρίῳ.

Ὁ χορός· **Κύριε, ἐλέησον**

Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχομένων δεηθῶμεν·

Ὁ χορός· **Κύριε, ἐλέησον**

Ἴνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ·

Ὁ χορός· **Κύριε, ἐλέησον**

Κατηχῆσιν αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας·

Ὁ χορός· **Κύριε, ἐλέησον**

Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης·

Ὁ χορός· **Κύριε, ἐλέησον**

Ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ καθολικῆ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.

Ὁ χορός· **Κύριε, ἐλέησον**

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτοὺς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ὁ χορός· **Κύριε, ἐλέησον**

Οἱ κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Ὁ χορός· **Σοὶ, Κύριε.**

Ὁ ἱερεύς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ἴνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· **Ἀμήν.**

Καὶ ὁ ἱερεύς ποιήσας διὰ τοῦ ἱ. **Εὐαγγελίου** σταυρὸν ἐπὶ τοῦ εἰλητοῦ ἀποθέτει αὐτὸ εἰς τὸ ἄνω μέρος τῆς ἁγίας Τραπεζῆς καὶ ἐξαπλοῖ τὸ εἰλητόν.

Ὁ δὲ διάκονος λέγει·

Ὅσοι κατηχούμενοι προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι προέλθετε· ὅσοι κατηχούμενοι προέλθετε· μὴ τις τῶν κατηχομένων.

*

ΔΕΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ

Ὁ διάκονος· Ὅσοι πιστοὶ, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· **Κύριε, ἐλέησον.**

Ὁ διάκονος·

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ὁ χορός· **Κύριε, ἐλέησον.**

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἱερεύς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· **Ἀμήν.**

Καὶ πάλιν ὁ διάκονος·

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· **Κύριε, ἐλέησον.**

Ὁ διάκονος·

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ὁ χορός· **Κύριε, ἐλέησον.**

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν.

Ὁ ἱερεύς τὴν εὐχὴν· **Πάλιν καὶ πολλάκις σοὶ προσπίπτομεν καὶ σοῦ δεόμεθα, ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε, ὅπως ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν δέησην ἡμῶν, καθαρῆς ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος καὶ δόξης ἡμῖν ἀνένοχον καὶ ἀκατάκριτον τὴν παράστασιν τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου. Χάρισαι δέ, ὁ Θεός, καὶ τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν**

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Πληρωθέντος τοῦ Χερουβικοῦ ὕμνου λέγει ὁ διάκονος·

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁμοίως καὶ εἰς τὰς ἐφεξῆς δεήσεις.

Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων τιμίων δώρων τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁμοίως καὶ εἰς τὰς ἐφεξῆς δεήσεις.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία, τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, (Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς), μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς προσκομιδῆς

Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ μόνος ἅγιος, ὁ δεχόμενος θυσίαν αἰνέσεως παρὰ τῶν ἐπικαλουμένων σε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, πρόσδεξι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὴν δέησιν καὶ προσάγαγε τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ· καὶ ἰκάνωσον ἡμᾶς προσενεγκεῖν σοι δῶρά τε καὶ θυσίας πνευματικὰς ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀνομιμάτων. Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς εὐρεῖν χάριν ἐνώπιόν σου, τοῦ γενέσθαι σοι εὐπρόσδεκτον τὴν θυσίαν ἡμῶν, καὶ ἐπισκηνῶσαι τὸ

Πνεῦμα τῆς χάριτός σου τὸ ἀγαθὸν ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα δῶρα ταῦτα καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου.

καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Διὰ τῶν οἰκιτιμῶν τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

*

ΑΣΠΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑ

Ὁ ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμοιοῖα ὁμολογήσωμεν.

Ὁ χορός· Πατέρα, Υἱὸν * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, * Τριάδα ὁμοούσιον * καὶ ἀχώριστον.

ἡ σε συλλειτουργοῦ ἱερέων:

Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχὺς μου, Κύριος στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ ῥύστης μου.

Ὁ ἱερεὺς προσκυνήσας τρεῖς ἀσπάζεται τὰ Ἅγια οὕτως, ὡς εἰσὶν ἐπικεκαλυμμένα, λέγων μυστικῶς:

Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχὺς μου, Κύριος στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου καὶ ῥύστης μου (τρῖς).

Ἐνταῦθα γίνεται ὁ ἀσπασμὸς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης μεταξὺ τῶν ἐν τῷ Βήματι Κληρικῶν, τοῦ προεξάρχοντος λέγοντος: Ὁ Χριστὸς ἐν μέσῳ ἡμῶν, καὶ τῶν λοιπῶν ἀποκρινομένων: Καὶ ἔστι καὶ ἔσται. Εἶναι δὲ λείψανον τοῦ μεταξὺ ὅλων τῶν ἐκκλησιαζομένων διδομένου τοιοῦτου ἐν τῇ παλαιοχριστιανικῇ ἐποχῇ.

Ὁμοίως καὶ ὁ διάκονος συμπροσκυνεῖ. Ἐνταῦθα γίνεται κατὰ τὴν τάξιν ὁ ἀσπασμὸς. Ὁ πρῶτος τῶν ἱερέων:

Ὁ Χριστὸς ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν.

Καὶ ἐκεῖνοι: Καὶ ἦν καὶ ἔστι καὶ ἔσται.

Ὁ διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας· ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Ὁ ἱερεὺς, ἄρας τὸν Ἄερα ἐπάνω τῶν τιμίων δώρων, κινεῖ αὐτὸν ἀνοικτόν, λέγων καθ' ἑαυτὸν τὸ Πιστεύω. Με τὴν κίνηση τοῦ Ἄερα συμβολίζεται ὁ σεῖσμός που ἐγινε κατὰ τὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ

Ὁ προεστὸς ἀπαγγέλλει μετὰ τοῦ λαοῦ Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασι-

λείας οὐκ ἔσται τέλος. **Καὶ** εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

*

Η ΑΓΙΑ ΑΝΑΦΟΡΑ

Ὁ διάκονος· *Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου· πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφορὰν ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.*

Ὁ α΄ χορός· **Ἔλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.**

Ὁ ἱερεὺς·

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

Ὁ β΄ χορός· **Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.**

Ὁ ἱερεὺς· *Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.*

Ὁ α΄ χορός· **Ἔχομεν πρὸς τὸν Κύριον.**

Ὁ ἱερεὺς· *Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.*

Ὁ β΄ χορός· **Ἄξιον καὶ δίκαιον.**

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀπάρχεται τῆς ἁγίας ἀναφοῆς, Ἄξιον καὶ δίκαιον σὲ ὑμνεῖν, σὲ εὐλογεῖν, σὲ αἰνεῖν, σοὶ εὐχαριστεῖν, σὲ προσκυνεῖν ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας σου. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἀνέκφραστος, ἀπερινόητος, ἀόρατος, ἀκατάληπτος, αἰεὶ ὢν ὡσαύτως ὢν· σὺ καὶ ὁ μονογενὴς σου Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον. Σὺ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς παρήγαγες καὶ παραπεσόντας ἀνέστησας πάλιν καὶ οὐκ ἀπέστης πάντα ποιῶν ἕως ἡμᾶς εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνήγαγες καὶ τὴν βασιλείαν σου ἐχαρίσω τὴν μέλλουσαν. Ὑπὲρ τούτων ἀπάντων εὐχαριστοῦμέν σοι καὶ τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ καὶ τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ· ὑπὲρ πάντων ὧν ἴσμεν καὶ ὧν οὐκ ἴσμεν, τῶν φανερῶν καὶ ἀφανῶν ἐργεσιῶν, τῶν εἰς ἡμᾶς γεγενημένων. Εὐχαριστοῦμέν σοι καὶ ὑπὲρ τῆς λειτουργίας ταύτης, ἣν ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν δέξασθαι κατηξίωσας, καίτοι σοι παρεστήκασι χιλιάδες ἀρχαγγέλων καὶ μυριάδες ἀγγέλων, τὰ Χερουβείμ καὶ τὰ Σεραφεῖμ, ἐξαπτέρυγα, πολυόμματα, μετάρσια, πτερωτά.

ἐν τέλει λέγει ἐκφώνως·

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ἄδοντα, βοῶντα, κεκραγότα καὶ λέγοντα.

Ὁ α΄ χορός· **Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος Σαβῶθ, * πλήρης ὁ οὐρανὸς * καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. * Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις * εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος * ἐν ὀνόματι Κυρίου. * Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.**

Ὁ δὲ ἱερεὺς κλινόμενος ἐπεύχεται

Μετὰ τούτων καὶ ἡμεῖς τῶν μακαρίων δυνάμεων, Δέσποτα φιλάνθρωπε, βοῶμεν καὶ λέγομεν· Ἅγιος εἶ καὶ πανάγιος,

σὺ καὶ ὁ μονογενὴς σου Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον. Ἅγιος εἶ καὶ πανάγιος καὶ μεγαλοπρεπὴς ἡ δόξα σου· ὃς τὸν κόσμον σου οὕτως ἠγάπησας, ὥστε τὸν Υἱόν σου τὸν μονογενῆ δοῦναι, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον. Ὅς ἐλθὼν καὶ πᾶσαν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν οἰκονομίαν πληρώσας, τῇ νυκτὶ ἧ παρεδίδοτο, μᾶλλον δὲ ἑαυτὸν παρεδίδου, ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς, λαβὼν ἄρτον ἐν ταῖς ἁγίαις αὐτοῦ καὶ ἀχράντοις καὶ ἀμωμήτοις χερσίν, εὐχαριστήσας καὶ εὐλογήσας, ἀγιάσας, κλάσας, ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις, εἰπὼν·

καὶ εἶτα λέγει ἐκφώνως·

Λάβετε, φάγετε· τοῦτό μού ἐστι τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλύμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Ὁ χορός· **Ἀμήν.**

Καὶ πάλιν ἐπεύχεται ὁ ἱερεὺς, καὶ εἶτα λέγει ἐκφώνως·

Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες· τοῦτό ἐστι τὸ Αἷμά μου, τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Ὁ χορός· **Ἀμήν.**

Ὁ ἱερεὺς κλινόμενος ἐπεύχεται

Μεμνημένοι τοίνυν τῆς σωτηρίου ταύτης ἐντολῆς, καὶ πάντων τῶν ὑπὲρ ἡμῶν γεγενημένων, τοῦ σταυροῦ, τοῦ τάφου, τῆς τριήμερου ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναβάσεως, τῆς ἐκ δεξιῶν καθέδρας, τῆς δευτέρας καὶ ἐνδόξου πάλιν παρουσίας,

καὶ εἶτα λέγει ἐκφώνως·

Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσφέροντες κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα.

Ὁ β΄ χορός· **Σὲ ὑμνοῦμεν, * σὲ εὐλογοῦμεν, * σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, * καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.**

Ὁ δὲ ἱερεὺς κλινὰς τὴν κεφαλὴν μετὰ πάσης κατανύξεως εὔχεται, σφραγίζει τὰ τίμια δῶρα,

Ἔτι προσφέρομέν σοι τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον λατρείαν, καὶ παρακαλοῦμέν σε καὶ δεόμεθα καὶ ἱκετεύομεν· καταπέμνον τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα δῶρα ταῦτα. Καὶ ποιήσον τὸν μὲν ἄρτον τοῦτον τίμιον σῶμα τοῦ Χριστοῦ σου. Ἀμήν· τὸ δὲ ἐν τῷ ποτηρίῳ τούτῳ τίμιον αἷμα τοῦ Χριστοῦ σου. Ἀμήν· μεταβαλὼν τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ. Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν.

Ὡστε γενέσθαι τοῖς μεταλαμβάνουσιν εἰς νῆψιν ψυχῆς, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, εἰς βασιλείας οὐρανῶν πλήρωμα, εἰς παρρησίαν τὴν πρὸς σέ, μὴ εἰς κρίμα ἢ εἰς κατάκριμα. Ἔτι προσφέρομέν σοι τὴν λογικὴν ταύτην λατρείαν ὑπὲρ τῶν ἐν πίστει ἀναπαυσαμένων προπατόρων, πατέρων, πατριαρχῶν, προφητῶν, ἀποστόλων, κηρύκων, εὐαγγελιστῶν, μαρτύρων, ὁμολογητῶν, ἐγκρατευτῶν καὶ παντὸς πνεύματος δικαίου ἐν πίστει τετελειωμένου.

εἶτα ἐπεύχεται καὶ θυμῶν τρεῖς ἐκ γ' τὰ ἅγια λέγει ἐκφώνως·

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρέθνου *Μαρίας*.

Ὁ χορὸς τὸ μεγαλυνάριον τῆς Θεοτόκου.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς * μακαρίζεις σε τὴν Θεοτόκον, * τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον * καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. * Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρωσ * Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Καὶ πάλιν ἐπεύχεται ὁ ἱερεὺς,

Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ τῶν ἁγίων, ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου τοῦ ἁγίου... σὺ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων, ὧν ταῖς ἱκεσίαις ἐπίσκεψαι ἡμᾶς, ὁ Θεός. Καὶ μνήσθητι πάντων τῶν κεκοιμημένων ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου... καὶ ἀνάπαυσον αὐτούς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου. Μνήσθητι, Κύριε, πάσης ἐπισκοπῆς ὀρθοδόξων, τῶν ὀρθοτομούντων τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας, παντὸς τοῦ πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας καὶ παντὸς ἱερατικοῦ τάγματος. Ἔτι προσφερόμεν σοι τὴν λογικὴν ταύτην λατρείαν ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης· ὑπὲρ τῆς ἁγίας, καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας· ὑπὲρ τῶν ἐν ἀγνείᾳ καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ διαγόντων· ὑπὲρ τῶν πιστοτάτων καὶ φιλοχρίστων ἡμῶν Βασιλέων, παντὸς τοῦ παλατίου καὶ τοῦ στρατοπέδου αὐτῶν. Δὸς αὐτοῖς, Κύριε, εἰρηνικὸν τὸ βασίλειον, ἵνα καὶ ἡμεῖς, ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτῶν, ἡρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν, ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι.

καὶ εἶτα λέγει ἐκφώνως·

Ἐν πρώτοις μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), ὃν χάρισαι ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶρον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροήμερόντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.

Ὁ χορὸς· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Ὁ χορὸς· Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν

Μνήσθητι, Κύριε, τῆς πόλεως, ἐν ἣ παροικοῦμεν καὶ πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς. Μνήσθητι, Κύριε, πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν καρποφορούντων ἐν ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις καὶ μεμνημένων τῶν πενήτων, καὶ ἐπὶ πάντας ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου ἐξαπόστειλον.

καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Καὶ δὸς ἡμῖν, ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομα

μά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν.

Ὁ χορὸς· Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

*

ΔΕΗΣΕΙΣ - Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Ὁ διάκονος· Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορὸς· Κύριε, ἐλέησον. Ὁμοίως καὶ εἰς τὰς ἐφεξῆς δεήσεις.

Ἐπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἁγιασθέντων τιμίων δώρων τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν χάριν καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν

Σοὶ παρακατατιθέμεθα τὴν ζωὴν ἡμῶν ἅπασαν καὶ τὴν ἐλπίδα, Δέσποτα φιλόανθρωπε, καὶ παρακαλοῦμέν σε καὶ δεόμεθα καὶ ἱκετεύομεν· Καταξίωσον ἡμᾶς μεταλαβεῖν τῶν ἐπουρανίων σου καὶ φρικτῶν Μυστηρίων ταύτης τῆς ἱερᾶς καὶ πνευματικῆς Τραπέζης μετὰ καθαρῶς συνειδότος, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς συγχώρησιν πλημμελημάτων, εἰς Πνεύματος Ἁγίου κοινωνίαν, εἰς βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν, εἰς παρρησίαν τὴν πρὸς σέ, μὴ εἰς κρῖμα ἢ εἰς κατάκριμα.

καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα καὶ λέγειν·

Ὁ προεστὸς ἀπαγγέλλει μετὰ τοῦ λαοῦ·

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις

ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς: *Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.*
Ὁ χορός: Ἀμήν.

*

ΚΕΦΑΛΟΚΛΙΣΙΑ

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν: *Εἰρήνη πᾶσι.*

Ὁ χορός: **Καὶ τῷ πνεύματί σου.**

Ὁ διάκονος: *Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.*

Ὁ χορός: **Σοί, Κύριε.**

Ὁ ἱερεὺς κλινόμενος τὴν εὐχὴν

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Βασιλεῦ ἀόρατε, ὁ τῇ ἀμετρήτῳ σου δυνάμει τὰ πάντα δημιουργήσας, καὶ τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι τὰ πάντα παραγαγών. Αὐτός, Δέσποτα, οὐρανόθεν ἐπίδε ἐπὶ τοὺς ὑποκεκλικότας σοὶ τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς· οὐ γὰρ ἔκλιναν σαρκὶ καὶ αἵματι, ἀλλὰ σοὶ τῷ φοβερῷ Θεῷ. Σὺ οὖν, Δέσποτα, τὰ προκείμενα πᾶσιν ἡμῖν εἰς ἀγαθὸν ἐξομάλισον· κατὰ τὴν ἐκάστου ἰδίαν χρείαν· τοῖς πλέουσιν σύμπλευσον· τοῖς ὁδοιποροῦσι συνόδευσον· τοὺς νοσοῦντας ἴασαι, ὁ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

*

ΥΨΩΣΙΣ - ΚΛΑΣΙΣ - ΜΕΤΑΛΛΗΨΙΣ

Ὁ ἱερεὺς ἐπεύχεται

Πρόσχε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου καὶ ἐλθέ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνὼν καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου σώματός σου καὶ τοῦ τιμίου αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

καὶ προσκυνεῖ τρίς λέγων καθ' ἑαυτόν: *Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἐλέησόν με.*

Εἶτα ὁ διάκονος ἐκφωνεῖ: *Πρόσχωμεν.*

Καὶ ὁ ἱερεὺς ὑψῶν τὸν ἅγιον Ἄρτον ἐκφωνεῖ:

Τὰ ἅγια τοῖς ἁγίοις.

Ὁ χορός: **Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.**

Καὶ ψάλλει τὸ κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας:

Εἶτα ψάλλει τὸ κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας (εἰς τὸν ἥχον, εἰς ὃν ἐψάλη καὶ τὸ Χερουβικόν). Τῇ μὲν Κυριακῇ τό: Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλοῦϊα. Εἰ δὲ τύχοι Δεσποτικῆ ἢ Θεομητορικῆ ἑορτῆ ἢ ἀπόδοσις αὐτῆς, ψάλλεται τὸ κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς.

Κοινωνικόν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλοῦϊα.

*

Περὶ τοῦ, πῶς δεῖ προσέρχεσθαι τοῖς ἀχράντοις Μυστηρίοις. Ἐρχές γιὰ τὴ Θεία Κοινωνία ΕΥΧΗ Α'. ΤΟΥ Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας, ὁ πάσης ὁρατῆς καὶ ἀοράτου κτίσεως δημιουργός, ὁ τοῦ ἀνάρχου πατρὸς συναΐδιος Υἱός καὶ συνάναρχος, ὁ δι' ὑπερβολὴν ἀγαθότητος, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, σάρκα φορέσας, καὶ σταυρωθεὶς, καὶ τυθεὶς ὑπὲρ τῶν ἀχαρίστων καὶ ἀγνωμόνων ἡμῶν, καὶ τῷ οἰκείῳ σου Αἵματι ἀναπλάσας τὴν φθαρεῖσαν ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας φύσιν ἡμῶν· αὐτὸς ἀθάνατε Βασιλεῦ, πρόσδεξι καμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ τὴν μετάνοιαν, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου ἐπ' ἐμοί, καὶ εἰσάκουσον τῶν ρημάτων μου· ἡμάρτον γάρ, Κύριε, ἡμάρτον εἰς τὸν οὐρανόν καὶ ἐνώπιόν σου καὶ οὐκ εἰμί ἄξιος ἀτενίσαι εἰς τὸ ὕψος τῆς δόξης σου· **παρώργισα γάρ σου τὴν ἀγαθότητα, τὰς σὰς ἐντολάς παραβάς, καὶ μὴ ὑπακούσας τοῖς σοῖς προστάγμασιν. Ἄλλὰ σύ, Κύριε, ἀνεξίκακος ὢν, μακρόθυμός τε καὶ πολυέλεος, οὐ παρέδωκάς με συναπολέσθαι ταῖς ἀνομίαις μου, τὴν ἐμὴν πάντως ἀναμένων ἐπιστροφὴν. Σὺ γάρ εἶπας, φιλάνθρωπε, διὰ τοῦ προφήτου σου, ὅτι οὐ θελήσει θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τό ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν· οὐ γάρ βούλει Δέσποτα, τό πλάσμα τῶν σῶν ἀπολέσθαι χειρῶν, οὐδ' εὐδοκεῖς ἐπ' ἀπωλείᾳ ἀνθρώπων, ἀλλὰ θέλεις πάντας σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν. Διό καγώ, εἰ καὶ ἀνάξιος εἰμι τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς καὶ αὐτῆς τῆς προσκαίρου ζωῆς, ὅλον ἑμαυτόν ὑποτάξας τῇ ἁμαρτίᾳ· καὶ ταῖς ἡδοναῖς δουλώσας καὶ τὴν σὴν ἀχρειώσας εἰκόνα, ἀλλὰ ποίημα καὶ πλάσμα σόν γεγινώς, οὐκ ἀπογινώσκω τὴν ἑμαυτοῦ σωτηρίαν ὁ ἄθλιος· τῇ δέ σῇ ἀμετρήτῳ εὐσπλαγχνίᾳ, θαρρήσας προσέρχομαι. Δέξαι οὖν καμέ, φιλάνθρωπε Χριστέ, ὡς τὴν πόρνην, ὡς τὸν ληστήν, ὡς τὸν τελώνην καὶ ὡς τὸν ἄσωτον· καὶ ἄρον μου τό βαρὺ φορτίον τῶν ἁμαρτιῶν, ὁ τὴν ἁμαρτίαν αἴρων τοῦ κόσμου καὶ τὰς ἀσθενείας τῶν ἀνθρώπων ἰώμενος, ὁ τοὺς κοπιῶντας καὶ πεφορτισμένους πρὸς σεαυτόν καλῶν καὶ ἀναπαύων· ὁ μὴ ἐλθὼν καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν· καὶ καθάρισόν με ἀπὸ παντός μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος· δίδαξόν με ἐπιτελεῖν ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ σου· ἵνα, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεώς μου τῶν ἁγιασμάτων**

σου τήν μερίδα ὑποδεχόμενος, ἐνωθῶ τῷ ἁγίῳ σώματί σου καί αἷματι, καί ἔξω σε ἐν ἐμοί κατοικοῦντα καί μένοντα, σὺν τῷ Πατρὶ καί τῷ ἁγίῳ Πνεύματι. Ναί, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός μου, καί μὴ εἰς κρῖμά μοι γένοιτο ἡ μετάληψις τῶν ἀχράντων καί ζωοποιῶν μυστηρίων σου, μηδὲ ἀσθενῆς γενοίμην ψυχῇ τε καί σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτῶν μεταλαμβάνειν· ἀλλά δός μοι, μέχρι τελευταίας μου πνοῆς, ἀκατακρίτως ὑποδέχεσθαι τήν μερίδα τῶν ἁγιασμάτων σου, εἰς Πνεύματος ἁγίου κοινωνίαν, εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου, καί εἰς εὐπρόσδεκτον ἀπολογία τήν ἐπί τοῦ φοβεροῦ βήματός σου· ὅπως κἀγώ, σὺν πᾶσι τοῖς ἐκλεκτοῖς σου μέτοχος γένωμαι τῶν ἀκηράτων σου ἀγαθῶν, ὧν ἠτοιμάσας τοῖς ἀγαπῶσί σε, Κύριε· ἐν οἷς δεδοξασμένος ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Θ'. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ

Πρὸ τῶν θυρῶν τοῦ ναοῦ σου παρέστηκα, καί τῶν δεινῶν λογισμῶν οὐκ ἀφίσταμαι, ἀλλὰ σὺ Χριστέ ὁ Θεός, ὁ τελώνην δικαιοσύνης, καί χαναναίαν ἐλεήσας, καί τῷ ληστῇ παραδείσου πύλας ἀνοίξας, ἄνοιξόν μοι τὰ σπλάγχνα τῆς φιλανθρωπίας σου καί δέξαι με προσερχόμενον καί ἀπτόμενόν σου, ὡς τήν πόρνην, καί τήν αἰμόρρουν· ἡ μὲν γάρ, τοῦ κρασπέδου σου ἀψαμένη, εὐχερῶς τήν ἴασιν ἔλαβεν, ἡ δέ, τοὺς σούς ἀχράντους πόδας κρατήσασα, τήν λύσιν τῶν ἁμαρτημάτων ἐκομίσατο. Ἐγὼ δέ ὁ ἐλεεινός, ὅλον σου τό σῶμα τολμῶν δέξασθαι, μὴ καταφλεγεθῆην· ἀλλὰ δέξαι με, ὡς περ ἐκείνας καί φώτισόν μου τὰ τῆς ψυχῆς αισθητήρια, καταφλέγων μου τὰ τῆς ἁμαρτίας ἐγκλήματα, πρεσβείαις τῆς ἀσπόρου τεκούσης σε, καί τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων. Ὅτι εὐλογητός εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πιστεύω Κύριε, καί ὁμολογῶ, ὅτι σὺ εἶ ἀληθῶς ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι, ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ. Ἔτι πιστεύω, ὅτι τοῦτο αὐτό ἐστι τό ἄχραντον Σῶμά σου, καί τοῦτο αὐτό ἐστι τό τίμιον Αἷμά σου. Δέομαι οὖν σου· ἐλέησόν με, καί συγχώρησόν μοι τὰ παραπτώματά μου, τὰ ἐκούσια καί τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν λόγῳ τὰ ἐν ἔργῳ, τὰ ἐν γνώσει καί ἀγνοία· καί ἀξιώσόν με ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων σου Μυστηρίων, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καί εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Ἐρχόμενος δέ μεταλαβεῖν, λέγει τοὺς ἐξῆς Στίχους τοῦ Μεταφραστοῦ·

Ἰδοῦ, βαδίζω πρὸς θεῖαν Κοινωνίαν·
Πλαστουργέ, μὴ φλέξης με τῇ μετουσίᾳ·
Πῦρ γάρ ὑπάρχεις τοὺς ἀναξίους φλέγων.
Ἄλλ' οὖν κάθαρσον ἐκ πάσης με κηλίδος.

Καί τὰ Τροπάρια ταῦτα·

Ἐθελξας πόθῳ με Χριστέ, καί ἠλλοίωσας τῷ θείῳ σου ἔρωτι· ἀλλά κατάφλεξον πυρὶ αὐλῷ τὰς ἁμαρτίας μου, καί ἐμπλησθῆναι τῆς ἐν σοὶ τρυφῆς καταξίωσον, ἵνα τὰς δύο σκιρτῶν μεγαλύνω, Ἀγαθέ, παρουσίας σου.

Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου, πῶς εἰσελεύσομαι ὁ ἀνάξιος; Ἐάν γάρ τολμήσω συνεισελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα, ὁ χιτῶν με ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ γάμου, καί δέσμιος ἐκβαλοῦμαι ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων· καθάρισον, Κύριε, τὸν ρύπον τῆς ψυχῆς μου, καί σῶσόν με, ὡς φιλάνθρωπος.

Καί τὴν παροῦσαν Εὐχὴν·

Δέσποτα φιλάνθρωπε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός μου, μὴ εἰς κρῖμα μοι γένοιτο τὰ Ἅγια ταῦτα, διὰ τὸν ἀνάξιον εἶναι με, ἀλλ' εἰς κάθαρσιν καί ἁγιασμόν ψυχῆς τε καί σώματος, καί εἰς ἀρραβῶνα μελλούσης ζωῆς καί βασιλείας. Ἐμοὶ δέ τό προσκολληῖσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθόν ἐστι, τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου.

Καί πάλιν·

Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον, Υἱέ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γάρ τοῖς ἐχθροῖς σου τό μυστήριον εἶπω· οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰουδαῖς· ἀλλ' ὡς ὁ Ληστής ὁμολογῶ σοι· Μνησθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

*

Ἐνῶ ψάλλεται τὸ Κοινωνικὸ ἀπὸ τὸ Χορό·

λέγει ὁ Διάκονος *Μέλισον, Δέσποτα, τὸν ἅγιον ἄρτον. Ἐρεῦς Μελίζεται καὶ διαμερίζεται ὁ Ἄμνος τοῦ Θεοῦ, ὁ μελιζόμενος καὶ μὴ διαιρούμενος, ὁ πάντοτε ἐσθιόμενος καὶ μηδέποτε δαπανώμενος, ἀλλὰ τοὺς μετέχοντας ἀγιάζων.*

Διάκονος Πλήρωσον, Δέσποτα, τὸ ἅγιον ποτήριον.

Ἐρεῦς Πλήρωμα ποτηρίου πίστεως Πνεύματος Ἁγίου. Ἀμήν.

Διάκονος Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὸ ζέον.

Ἐρεῦς Εὐλογημένη ἡ ζέσις τῶν ἁγίων σου, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Διάκονος Ζέσις πίστεως, πλήρης Πνεύματος Ἁγίου. Ἀμήν.

Ἐρεῦς Ἰδοῦ, προσέρχομαι Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν. Μεταδίδοταί μοι... τῷ ἀναξίῳ ἱερεῖ τὸ τίμιον καὶ πανάγιον σῶμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσίν μου ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Ἐρεῦς Διάκονε, πρόσελθε.

Διάκονος Ἰδοῦ προσέρχομαι Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν. Μετάδος μοι, Δέσποτα, τὸ τίμιον καὶ πανάγιον σῶμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσίν μου ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Μεταδίδοταί σοι... τὸ τίμιον καὶ πανάγιον σῶμα...

Ἐρεῦς Ἐτι μεταδίδοταί μοι... τῷ ἀναξίῳ ἱερεῖ τὸ τίμιον καὶ πανάγιον καὶ ζωηρὸν αἷμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσίν μου ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Ἐρεῦς Διάκονε, ἔτι πρόσελθε.

Διάκονος Ἐτι προσερχομένων μετάδος μοι, Δέσποτα, τὸ τίμιον καὶ πανάγιον καὶ ζωηρὸν αἷμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσίν μου ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Ἱερεὺς Ἐτι μεταδίδοταί σοι ..... τῷ εὐλαβεστάτῳ διακόνῳ τὸ τίμιον καὶ πανάγιον καὶ ζωηρὸν αἷμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσίν σου ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Τοῦτο ἦψατο τῶν χειλέων ἡμῶν, καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας ἡμῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν περικαθαριεῖ.

*

Μετὰ τὴν μετάληψιν τῶν ἐν τῷ βήματι ὁ διάκονος ἐμβάλλει εἰς τὸ ἅγιον ποτήριον τὰς μερίδας τοῦ ἁγίου Ἄρτου καὶ ἐκφωνεῖ πρὸς τὸν λαόν·

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Καὶ ὁ ἱερεὺς μεταδίδει εἰς ἕνα ἕκαστον διὰ τῆς μιάς λαβίδος.

Ὅταν κοινωνεῖ τοὺς πιστοὺς, συνήθως λέει: "Μεταλαμβάνει ὁ δούλος τοῦ (...) Θεοῦ Σώμα καὶ Αἷμα Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον".

Ὁ χορός· Ἀμήν, Ἀμήν, Ἀμήν. Εὐλογημένοι ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἐν δὲ τῷ κοινωνεῖν τοὺς πιστοὺς ὁ χορὸς ψάλλει:

Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον Υἱὲ Θεοῦ κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἶπω· οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ὡς ὁ ληστής ὁμολογῶ σοι· Μνήσθητί μου Κύριε ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μετὰ δὲ τὴν θεῖαν μετάληψιν, εὐλογεῖ ὁ ἱερεὺς τὸν λαόν λέγων·

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Μετὰ τὴν μετάδοσιν Ὁ χορὸς, τὸ ἐξῆς. Ἦχος β΄. Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, * ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, * εὔρομεν πίστιν ἀληθῆ, * ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνούντες· * αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Διάκονος Ὑψωσον, Δέσποτα.

Ἱερεὺς Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· ἡ δόξα σου διαμένει εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Διάκονος Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ἱερεὺς Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν, Ἀμήν, Ἀμήν.

καὶ ψάλλεται τὸ «Πληρωθήτω» Ἦχος β΄.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν * αἰνεσεῶς σου, Κύριε, * ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν Σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων μυστηρίων Σου*. Στήριζον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ ὅλην τὴν ἡμέραν * μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην Σου. Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

*

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ὁ διάκονος·

Ὁρθοί· μεταλαμβάνοντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων καὶ ζωοποιῶν, φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων, ἀξίως εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ χορὸς· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ὁ χορὸς· Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχαριστήριον εὐχὴν

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Δέσποτα φιλόθρωπε, εὐεργέτα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὅτι καὶ τῇ παρουσίᾳ ἡμέρα κατηξίωσας ἡμᾶς τῶν ἐπουρανίων σου καὶ ἀθανάτων μυστηρίων. Ὁρθοτόμησον ἡμῶν τὴν ὁδόν, στήριζον πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ φόβῳ σου, φρουρήσον ἡμῶν τὴν ζωὴν, ἀσφάλισαι ἡμῶν τὰ διαβήματα· εὐχαῖς καὶ ἱκεσίαις τῆς ἐνδόξου Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου. καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων·

Καὶ λέγων τοῦτο λαμβάνει τὸ ἰ. Εὐαγγέλιον καὶ ποιήσας δι' αὐτοῦ τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ ἐπὶ τοῦ ἤδη διπλωθέντος εἰλητοῦ ἐπιθέτει αὐτὸ ἐπ' αὐτοῦ.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

*

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ ἱερεὺς· Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Ὁ χορὸς· Ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορὸς· Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον Κύριε, ἐλέησον Πάτερ Ἅγιε Εὐλόγησον

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἐξελθὼν τῆς Ὠραίας Πύλης ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως ἐμπροσθεν τῆς εἰκόνης τοῦ Χριστοῦ τὴν εὐχὴν ταύτην·

Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε, Κύριε, καὶ ἁγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. Τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον· ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου· σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπης ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς ἄρχουσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου· ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθῆ καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον ἄνωθεν ἐστὶ, καταβαίνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων· καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλόγημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Τὸ ὄνομα Κυρίου Εἶη εὐλόγημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ὁ δὲ ἱερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν Πρόθεσιν καὶ λέγει χαμηλοφώνως τὴν εὐχὴν ἐν τῷ συστεῖλαι τὰ ἄγια

Τὸ πλήρωμα τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν, αὐτὸς ὑπάρχων, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πληρώσας πᾶσαν τὴν πατρικὴν οἰκονομίαν, πληρώσον χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

καὶ τὴν ἐκφώνησιν.

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορὸς· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπία, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τοῦτο ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν διαλογικῶς·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ χορὸς· Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Κύριε, ἐλέησον (γ'). Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμόμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλέησαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

ΧΟΡΟΣ· Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμόμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, συν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ, πόλει καὶ ἐνορίᾳ (κόμη) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Αἰωνία ἡ μνήμη τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτητόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης καὶ πάντων τῶν ὀρθοδόξων.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς, εὐλογῶν τὸν λαόν, λέγει·

Ἡ Ἁγία Τριάς διαφυλάξει πάντας ὑμᾶς.

ΧΟΡΟΣ· Ἀμήν.

Τὸν εὐλογοῦντα καὶ ἀγιάζοντα ἡμᾶς,

Κύριε, φύλαττε εἰς πολλὰ ἔτη.

Καὶ ποιῶν τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου Σταυροῦ μεθ' ὑποκλίσεως, κατακλείει διὰ τοῦ·

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ χορὸς καὶ σύμπας ὁ λαός· Ἀμήν.

*****

*****

® 02.03.2025 ®

*****

Ζῆ Κύριος ὁ Θεός ὁ Παντοκράτωρ!

*

“Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλώνας”: ο ψαλμὸς τῆς εξορίας μας... (μετάφραση)

*Ὁ Ψαλμὸς 136 εἶναι ὁ ψαλμὸς τῆς εξορίας. Τον ἐγγάλλαν οἱ Εβραῖοι κατὰ τὴ βαβυλώνια αιχμαλωσία τους καθὼς σκέφτονταν τὴν ἱερὴ πόλιν τους, τὴν Ἱερουσαλήμ. Ἀπὸ τότε ὁ ψαλμὸς αὐτὸς ἐγένετο ὁ ψαλμὸς τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ συνειδητοποιεῖ τὴν ἀποξένωση τοῦ ἀπὸ το Θεοῦ καὶ συναισθανόμενος αὐτὴ τὴν εξορία γίνεται πάλι ἄνθρωπος. Γίνεται ἐκεῖνος ποὺ ποτὲ πια δε θα νιώσει βαθιὰ ἱκανοποίηση με τίποτε στον «πεπτοκότα» αὐτὸν κόσμο, γιατί ἀπὸ τὴ φύση καὶ ἀπὸ τὴν κλήση του εἶναι ἕνας ἀναζητητὴς τοῦ Τέλους. Ὁ ψαλμὸς αὐτὸς ψάλεται τις δύο τελευταῖες Κυριακὲς πρὶν ἀπὸ τὴ Μεγάλῃ Σαρακοστή· καὶ τὴν παρουσιάξει σαν ἕνα μακρινὸ ταξίδι, σαν μετάνοια, σαν ἐπιστροφή. Ἐπιστροφή στη γῆ τῆς «Ἐπαγγελίας», στη γῆ τῆς χαρᾶς, στη γῆ τῆς ἀγάπης τοῦ στοργικοῦ ουράνιου Πατέρα. Στὴν πατρίδα τοῦ πρώην «ασώτου»! **Ψάλεται τις Κυριακὲς, τῆς Ἀπόκρεω, καὶ Τυρινῆς.***

Ψαλ. 136, 1 Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλώνας ἐκεῖ ἐκαθήσαμεν καὶ ἐκλαύσαμεν ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς Σιών.

Ψαλ. 136,1 Εἰς τὰς ὄχθας τῶν ποταμῶν τῆς Βαβυλώνας ἐκεῖ ἐκαθήσαμεν δούλοι καὶ ἐξόριστοι καὶ ἐκλαύσαμεν ἐνθυμούμενοι τὴν Ἱερουσαλήμ.

Ψαλ. 136, 2 ἐπὶ ταῖς ἰτέαις ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν·

Ψαλ. 136,2 Εἰς τὰς ἰτέας, ποὺ υψώνονται εἰς τὰς ὄχθας τῶν ποταμῶν, οἱ ὁποῖοι διαρρέουν τὴν χώραν, ἐκρεμάσαμεν θλιμμένοι τὰ μουσικὰ μας ὄργανα.

Ψαλ. 136, 3 Ὅτι ἐκεῖ ἐπηρώτησαν ἡμᾶς οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς λόγους ὧδῶν καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς ὕμνον· ἤσατε ἡμῖν ἐκ τῶν ὧδῶν Σιών.

Ψαλ. 136,3 Καὶ τοῦτο, διότι αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι μας εἶχαν αἰχμαλωτίσει καὶ μεταφέρει εἰς τὴν Βαβυλώνα, μας ἐζήτησαν ἐκεῖ νὰ ψάλλωμεν τὰ ἱερὰ ἄσματα. Αὐτοὶ ποὺ μας εἶχαν ἀπαγάγει αἰχμαλώτους ἀπὸ τὴν πατρίδα μας, ἐζήτησαν νὰ τους ψάλλωμεν τοὺς ἱεροὺς ὕμνους καὶ μας ἔλεγον· Ψάλατε εἰς ἡμᾶς ἀπὸ τὰ ἄσματα τῆς πατρίδος σας, τῆς Σιών!

Ψαλ. 136, 4 πῶς ἤσωμεν τὴν ὧδὴν Κυρίου ἐπὶ γῆς ἄλλοτρίας;

Ψαλ. 136,4 Καὶ ἡμεῖς εἶπομεν· Πῶς θα ψάλλωμεν τὴν ἱερὰν ὠδὴν τοῦ Κυρίου εἰς ξένην εἰδωλολατρικὴν χώραν καὶ θα λησμονήσωμεν τὴν πατρίδα μας;

Ψαλ. 136, 5 ἐὰν ἐπιλάθωμαί σου, Ἱερουσαλήμ, ἐπιλησθεῖς ἢ δεξιὰ μου·

Ψαλ. 136,5 Ἐάν σε λησμονήσω, ὦ Ἱερουσαλήμ, καὶ θελήσω νὰ ψάλλω με τὴν συνοδείαν μουσικῶν ὀργάνων, ἐδὼ εἰς τὴν ξένην χώραν, ἀς γίνῃ ἀναίσθητος καὶ παράλτος ἡ δεξιὰ μου χεῖρ.

Ψαλ. 136, 6 κολληθεῖς ἢ γλῶσσά μου τῷ λάρυγγί μου, ἐὰν μὴ σου μνησθῶ, ἐὰν μὴ προανατάξωμαι τὴν Ἱερουσαλήμ ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου.

Ψαλ. 136,6 Ἡ γλῶσσα μου, ποὺ θα τολμήσῃ νὰ ψάλλῃ τὰς ἱερὰς ὠδὰς, ἀς κολλήσῃ στον λάρυγγά μου, ἐάν δεν σε ἐνθυμηθῶ, ἐάν δεν προτάξω σε τὴν Ἱερουσαλήμ, ὡς τὴν υψίστην χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν τῆς καρδίας μου.

ψαλ. 136,7 **μνήσθητι, Κύριε, τῶν υἰῶν Ἐδὼμ τὴν ἡμέραν Ἱερουσαλήμ τῶν λεγόντων· ἐκκενοῦτε, ἐκκενοῦτε, ἕως τῶν θεμελίων αὐτῆς.**

Ψαλ. 136,7 Ενθυμήσου, Κυριε, και τιμώρησε τους εχθρούς μας τους Ιδουμαίους, οι οποίοι κατά την τραγικήν εκείνην ἡμέραν, που κατεστράφη ἡ Ἱερουσαλήμ, ἔλεγαν προς τους εχθρούς μας· Αδειάσατέ την, αδειάσατε την Ἱερουσαλήμ ἀπὸ τους κατοίκους, καταστρέψατέ την ἀπὸ τα θεμελίά της.

ψαλ. 136,8 **Θυγάτηρ Βαβυλῶνος ἡ ταλαίπωρος, μακάριος ὃς ἀνταποδώσει σοι τὸ ἀνταπόδομά σου, ὃ ἀνταπέδωκας ἡμῖν·**

ψαλ. 136, 8 Δυστυχία εἰς σέ, ταλαίπωρος και ἀθλία Βαβυλών, δια την ἐπαρσίν σου και τας ἀδικίας που ἔχεις κάμει! Μακάριος θα εἶναι εκείνος, ο οποίος θα σου ανταποδώσει ο,τι ἔκαμες εἰς ἡμᾶς, τα δεινά, τα οποία ἐπραξες εἰς βάρος μας.

ψαλ. 136,9 **μακάριος ὃς κρατήσῃ καὶ ἐδαφιεῖ τὰ νήπιά σου πρὸς τὴν πέτραν.**

Ψαλ. 136,9 Μακάριος θα εἶναι εκείνος, ο οποίος θα κρατήσῃ εἰς τας χεῖρας του τα βρέφη σου και θα τα συντρίψῃ κτυπὼν αὐτὰ στους βράχους.]

* * * * *

Ψαλμός λγ' (33ος) - Ευλογῆσω Τον Κύριον

* * * * *

Ευλογῆσω τον Κύριον ἐν παντί καιρῷ, δια παντός ἡ αἰνεῖσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματι μου.

Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου· ἀκουσάτωσαν πραεῖς και ευφρανθήτωσαν.

Μεγαλύνετε τον Κύριον συν εμοί και υψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐξεζήτησα τον Κύριον και ἐπήκουσε μου και ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων μου ἐρρύσατο με.

Προσέλθετε προς αὐτόν και φωτίσθητε και τα πρόσωπα υμῶν οὐ μη κατασχυνθῆ.

Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε και ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ και ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν.

Παρεμβλαεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλω τῶν φοβουμένων αὐτόν και ρύσεται αὐτοῦς.

Γεύσασθε και ἴδετε ὅτι Χριστὸς ὁ Κύριος· μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.

Τε ρι ρεμ   τε ρι ρεμ   τε ρι ρεμ

Φοβήθητε τον Κύριον, πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν υστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Πλούσιοι ἐπτώχευσαν και ἐπέπασσαν· οἱ δὲ ἐκζητούντες τον Κύριον οὐκ ἐλαττώθησονται παντός αγαθοῦ. Δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω υμᾶς. Τίς ἔστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν, αγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν αγαθάς;

Παύσον την γλώσσαν σου ἀπὸ κακοῦ και χεῖλη σου του μη λαλήσαι δόλον.

Ἐκλινον ἀπὸ κακοῦ και ποιήσον αγαθόν· ζήτησον εἰρήνην και δίωξον αὐτήν.

Ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους και ὅτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.

Πρόσωπον δε Κυρίου ἐπὶ ποιούντας κακά, του ἐξολοθρευέσαι ἐκ γῆς το μημώσωνον αὐτῶν.

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι και ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν και ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτοῦς.

Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις την καρδίαν και τους ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει.

Πολλὰ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων και ἐκ πασῶν αὐτῶν ρύσεται αὐτοῦς ὁ Κύριος.

Φυλάσσει Κύριος πάντα τα ὀστά αὐτῶν, ἐν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται.

Θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρὸς και οἱ μισούντες τον δίκαιον πλημμελήσουσι.

Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτου και οὐ μη πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

* * * * *

02.03.2025

* * * * *

Ζῆ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ!

*****

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν·
Τὰ τροπάρια. Ἦχος πλ. α΄.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·

δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἁγίων ὁ χορὸς * εὔρε πηγὴν τῆς ζωῆς *
καὶ θύραν παραδείσου· * εὔρω κἀγὼ * τὴν ὁ-
δὸν διὰ τῆς μετανοίας· * τὸ ἀπολωλὸς * πρό-
βατον ἐγὼ εἰμι· * ἀνακάλεσαί με, * Σωτήρ,
καὶ σῶσόν με.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Οἱ τὸν ἄμῶν * τοῦ Θεοῦ κηρύξαντες * καὶ σφραγισθέντες ὡσπερ ἄρνες * καὶ
πρὸς ζωὴν * τὴν ἀγίαν, ἅγιοι, * καὶ αἰδίων μετατεθέντες, * τοῦτον ἔκτενῶς, *
μάρτυρες, αἰτήσασθε * ὀφλημάτων λύσιν ἡμῖν δωρήσασθαι.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Οἱ τὴν ὁδὸν * τὴν στενὴν βαδίσαντες * τεθλιμμένην πάντες οἱ ἐν βίῳ· * οἱ τὸν
Σταυρὸν * ὡς ζυγὸν ἀράμενοι * καὶ ἐμοὶ ἀκολουθήσαντες ἐν πίστει, * δεῦτε ἀ-
πολαύετε * ἡ ἡτοιμάσα ὑμῖν βραβεῖα * καὶ στέφη τὰ οὐράνια.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·

δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ὁ πάλαι με * ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με * καὶ
εἰκόνι σου θεία τιμήσας, * παραβάσει * ἐν-
τολῆς δὲ πάλιν με * ἐπιστρέψας εἰς γῆν, ἐξ
ἧς ἐλήφθην, * εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν ἐπανάγα-
γε * τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀναμορφώσασθαι.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·

δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εἰκὼν εἰμι * τῆς ἀρρήτου δόξης σου, * εἰ καὶ
στίγματα φέρω πταισμάτων· * οἰκτείρησον *
τὸ σὸν πλάσμα, Δέσποτα, * καὶ καθάρισον
σῆ εὐσπλαγχνία * καὶ τὴν ποθεινὴν πατρίδα
παράσχου μοι, * παραδείσου πάλιν ποιῶν
πολίτην με.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·

δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἀνάπαυσον, * ὁ Θεός, τοὺς δούλους σου *
καὶ κατάταξον αὐτοὺς ἐν παραδείσῳ, * ὅπου
χοροὶ * τῶν ἁγίων, Κύριε, * καὶ οἱ δίκαιοι ἐ-
κλάμπουσιν ὡς φωστῆρες· * τοὺς κεκοιμη-
μένους δούλους σου ἀνάπαυσον, * παρορῶν
αὐτῶν πάντα τὰ ἐγκλήματα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ

καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Τὸ τριλαμπές * τῆς μιᾶς Θεότητος * εὐσε-
βῶς ὑμνήσωμεν βοῶντες· * Ἅγιος εἶ, * ὁ Πα-
τήρ ὁ ἄναρχος, * ὁ συνάναρχος Υἱὸς καὶ τὸ
θεῖον Πνεῦμα· * φώτισον ἡμᾶς * πίστει σοι
λατρεύοντας * καὶ τοῦ αἰωνίου πυρὸς ἐξάρ-
πασον.

**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

Χαῖρε σεμνή, * ἡ Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα * εἰς
πάντων σωτηρίαν, * δι' ἧς γένος τῶν ἀνθρώ-
πων * εὔρατο τὴν σωτηρίαν· * διὰ σοῦ εὔ-
ροιμεν παράδεισον, * Θεοτόκε ἀγνή εὐλογη-
μένη.

Ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα.

**Δόξα σοι, ὁ Θεός (ἐκ γ'), καὶ ἀνάπαυσον
τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.**

Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς
ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος,
οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτη-
τος.

*****

ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τὰ τροπάρια. Ἦχος δ΄.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων * τετελειωμένων *
τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, * Σῶτερ, ἀνά-
παυσον, * φυλάττων αὐτὰς * εἰς τὴν μακαρί-
αν ζωὴν * τὴν παρὰ σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, * ὅπου πάν-
τες οἱ ἅγιοί σου ἀναπαύονται, * ἀνάπαυσον
καὶ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, * ὅτι μόνος
ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Δόξα.

Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ καταβάς εἰς ἄδην *
καὶ τὰς ὁδύνας λύσας * τῶν πεπεδημένων· *
αὐτὸς καὶ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, * Σῶ-
τερ, ἀνάπαυσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη ἀγνή * καὶ ἄχραντος Παρθένος, * ἡ
Θεὸν ἀσπόρως κύησασα, * πρέσβευε τοῦ
σωθῆναι * τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς εἰκόνης τοῦ δεσπότητος Χριστοῦ, κά-
τωθι τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀποικομένων κόλλυβα, ἐκ-
φωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς ἑξῆς·

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορὸς· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ') [Εἰς τὸ κλητόν]

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰ-
ωνίου ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῶν κεκοιμη-
μένων δούλων τοῦ Θεοῦ (καὶ μνημονεῦει τὰ
ὀνόματα ὑπὲρ ὧν τὰ κόλλυβα), καὶ ὑπὲρ τοῦ
συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐ-
κούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξη τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται.

* * * * *

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός: Παράσχου, Κύριε.

Ὁ ἱερεύς: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχήν:

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν διὰ βολον καταπατήσας, τὸν δὲ θάνατον καταργήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου (ὀνόματα), ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶνπραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσεται· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια·

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις τῶν κεκοιμημένων δούλων σου (ὀνόματα), Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ ἱερεύς: Αἰωνία ὑμῶν ἡ μνήμη, ἀξιομακάριστοι καὶ ἀείμνηστοι ἀδελφοὶ ἡμῶν.

Ὁ χορός: Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν. (τρὶς)

Εἶτα Ἦχος β'.

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον * ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (ἐκ γ')

Ἀπόλυσις: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν... Ἀμήν.

Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἡμάρτον συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

* * * * *

Πρόσδεξαι Κύριε τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, ὡς προσεδέξω, Ἀβραὰμ τὴν θυσίαν καὶ Πέτρον τὴν μετάνοιαν, τοῦ Τελώνου τὸν στεναγμὸν καὶ τῆς πόρνης τὰ δάκρυα, τῶν μυροφόρων γυναικῶν τὰ θυμιάματα, τοῦ ληστοῦ τὴν ὁμολογίαν τὴν ἐπὶ τὸν Σταυρὸν καὶ Ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων Σου.

Τῆς ὀργῆς Σου τὴν ἀγανάκτησιν εἰς εἰρήνην μετάβαλε καὶ σῶσον τὸν κόσμον Σου μόνε φιλόανθρωπε

Δέσποινα, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πάσαν ἐλπίδα μου εἰς σε ανατίθημι, μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

* * * * *

εὐχὴ τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μὴ μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ζῆ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ!

Ἀγνή Παρθένη Δέσποινα

Ποῖημα του εν Αγίοις Πατρός ημών ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ
του Θαυματουργού, Επισκόπου Πενταπόλεως-
Αιγύπτου, του εν Αιγίει.

*

Ο ὕμνος «Ἀγνή Παρθένη Δέσποινα» εἶναι ἕνας μὴ λειτουργικός ὕμνος, ποὺ συνέθεσε ὁ Ἅγιος Νεκτᾶριος Αἰγίνης τὸν 19ο αἰῶνα μ.Χ., κατὰ τὴ διάρκεια τῆς θητείας του ὡς διευθυντῆς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς στὴν Ριζάρειο τῆς Αἰθίνας.

Ἡ παράδοση θέλει τὴν Παρθένο νὰ ἐμφανίζεται ἐνώπιον τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου στὸ μοναστήρι τῆς Αἰθίνας, καὶ νὰ του ζητάει νὰ καταγράψει σὲ χαρτί ἕναν ἰδιαίτερο ὕμνο, ὅπου οἱ ἀγγελικὲς χορωδίες ἦταν ἑτοιμὲς νὰ το ψάλλουν. Αὐτὸς ὁ ὕμνος ἦταν ὁ «Ἀγνή Παρθένη Δέσποινα».

(Ἀπὸ Ὠδὴ β') Ἕχος πλ.α'

Ἀγνή Παρθένη Δέσποινα, Ἄχραντε Θεοτόκε,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.

Παρθένη Μήτηρ Ἄνασσα, Πανένδροσέ τε πόκε,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.

Ὑψηλοτέρα οὐρανῶν, ἀκτίων λαμπροτέρα,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.

Χαρὰ Παρθενικῶν Χορῶν, Ἀγγέλων ὑπερτέρα,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.

Ἐκλαμπροτέρα οὐρανῶν, φωτὸς καθαρωτέρα,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν, πασῶν ἁγιωτέρα,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.

(Ἀπὸ Ὠδὴ ε')

Μαρία Ἄειπάρθενε, Κόσμου παντὸς Κυρία,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.

Ἄχραντε Νύμφη πάναγνε, Δέσποινα
Παναγία, *Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.*

Μαρία Νύμφη Ἄνασσα, χαρᾶς ἡμῶν αἰτία,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.

Κόρη σεμνὴ Βασίλισσα, Μήτηρ ὑπεραγία,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.

Τιμωτέρα Χερουβεῖμ, ὑπερενδοξοτέρα,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.

Τῶν ἀσωμάτων Σεραφεῖμ, τῶν Θρόνων
ὑπερτέρα, *Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.*

(Ἀπὸ Ὠδὴ δ')

Χαῖρε τὸ ἄσμα Χερουβεῖμ, χαῖρε ὕμνος Ἀγγέλων,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.

Χαῖρε ὠδὴ τῶν Σεραφεῖμ, χαρὰ τῶν Ἀρχαγγέλων,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.

Χαῖρε εἰρήνη καὶ χαρὰ, λιμὴν τῆς σωτηρίας,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.

Παστὰς τοῦ Λόγου ἱερά, ἄνθος τῆς ἀφθασίας,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.

Χαῖρε Παράδεισε τρυφῆς, ζωῆς τε αἰωνίας,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.

Χαῖρε τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, Πηγὴ ἀθανασίας,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.

(Ἀπὸ Ὠδὴ ε')

Σὲ ἱκετεύω Δέσποινα, Σὲ νῦν ἐπικαλοῦμαι,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.

Σὲ δυσωπῶ Παντάνασσα, Σὴν χάριν ἐξαιτοῦμαι,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.

(Ἀπὸ Ὠδὴ β')

Κορὴ σεμνὴ καὶ ἄσπιλε, Δέσποινα Παναγία,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.

Ἐπάκουσόν μου ἄχραντε, κόσμου παντὸς
Κυρία, *Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.*

(Ἀπὸ Ὠδὴ ε')

Ἀντιλαβοῦ μου ρύσαι με, ἀπὸ τοῦ πολεμίου,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.

Καὶ κληρονόμον δεῖξον με, ζωῆς τῆς αἰωνίου,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

<https://www.youtube.com/watch?v=qBDAoRd9J5o>

<https://www.youtube.com/watch?v=IgV-LwzZ700>

Ζῆ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ!